

”Tosinainen on ja pysyy”

Mikä saa naisen jäämään väkivaltaiseen parisuhteeseen ja millaisia selviytymiskeinoja hänellä on?

Lotta Söderlund

Oona Valio

OPINNÄYTETYÖ
Lokakuu 2019

Sairaanhoitajakoulutus

TIIVISTELMÄ

Tampereen ammattikorkeakoulu
Sairaanhoidajakoulutus

SÖDERLUND, LOTTA & VALIO, OONA:

”Tosinainen on ja pysyy” Mikä saa naisen jäämään väkivaltaiseen parisuhteeseen ja millaisia selviytymiskeinoja hänellä on?
Integroitu kirjallisuuskatsaus

Opinnäytetyö 63 sivua, joista liitteitä 14 sivua
Lokakuu 2019

Opinnäytetyön tarkoituksena oli kuvata naisten näkökulmasta syitä siihen, miksi he jäävät parisuhteeseen, jossa kokevat väkivaltaa sekä kuvata minkälaisia selviytymiskeinoja naisilla on parisuhteessa, jossa he kokevat väkivaltaa. Opinnäytetyön tavoitteena oli, että terveydenhuollon ammattilaiset saisivat lisää ymmärrystä parisuhdeväkivaltaa kokevien naisten kohtaamiseen.

Opinnäytetyö toteutettiin kirjallisuuskatsauksena. Tutkimuksia haettiin kotimaisista ja kansainvälisistä tietokannoista. Kirjallisuuskatsauksen aineistoksi valikoitui 13 vertaisarvioitua tutkimusta. Opinnäytetyön työelämäkumppanina toimi Tampereen ammattikorkeakoulu. Opinnäytetyössä käsiteltiin väkivaltaa ilmiönä sekä naisiin kohdistuvaa parisuhdeväkivaltaa, sen eri muotoja, historiaa ja parisuhdeväkivallan uhrien juridista asemaa nykypäivän Suomessa.

Tulokset osoittivat, että parisuhdeväkivallalle altistuvat naiset jäävät väkivaltaiseen suhteeseen monista eri syistä. Taustalla voivat olla muun muassa kulttuurilliset tekijät, uskonnolliset vakaumukset tai esimerkiksi pelko lasten tulevaisuudesta. Tuloksista selvisi, että parisuhdeväkivaltaa kokevilla naisilla on runsaasti erilaisia selviytymiskeinoja. Selviytymiskeinoina nousivat esille muun muassa alistuminen väkivaltaiseen tilanteeseen, kiireisenä pysyminen sekä erilaiset ajatuksia muualle vievät toiminnot.

Kotimaisia tutkimuksia aiheesta ei löytynyt eikä ulkomaisista tutkimuksista selvinnyt, mitä ihmiset tarkoittavat parisuhdeväkivallalla. Väkivallan määrittely, se miten siihen suhtaudutaan yhteiskunnassa ja minkälaisia palveluja väkivallasta kärsiville on tarjolla, vaihtelee ajasta ja paikasta riippuen. Suomalaista tutkimusta aiheesta kaivataan lisää. Parisuhdeväkivallan tunnistaminen ja siihen puuttuminen kuuluu kaikille terveydenhuollon ammattilaisille. Tästä syystä heillä tulee olla resursseja kohdata parisuhdeväkivallan uhreja.

ABSTRACT

Tampereen ammattikorkeakoulu
Tampere University of Applied Sciences
Degree programme in Nursing and Health Care

SÖDERLUND LOTTA & VALIO OONA:

“The Real Woman Is and Stays” What Makes a Woman Stay In a Violent Relationship and What Kind of Coping Skills Does She Have?

A Descriptive Literature Review

Bachelor's study 63 pages, appendices 14 pages
October 2019

The purpose of this study was to describe, from the women's point of view, the reasons why they stayed in a relationship where they experienced violence and what kind of coping skills they had. The aim of this study was to provide health care professionals with a better understanding of how to deal with women who were victims of intimate partner violence.

The study was carried out as a literature review. 13 peer-reviewed studies were selected for this purpose. The study dealt with violence as a phenomenon, violence against women, its various forms, history and legal status of victims of intimate partner violence in today's Finland.

The results showed that women exposed to intimate partner violence remained in a violent relationship for a variety of reasons, including: cultural factors, religious beliefs, or fears about the future of children, for example. As a means of survival, the following coping strategies emerged: surrendering to a violent situation, staying busy and engaging in a variety of thought-provoking activities.

No domestic research on the subject was found, nor did foreign research reveal what was meant by intimate partner violence. Definition of violence varies depending on the society and the kind of services offered to the victims of violence. More Finnish research on the subject is needed. Identifying and addressing intimate partner violence is a matter of importance for all health professionals, so they must have the resources to face victims of intimate partner violence.

Key words: violence, women, intimate partner violence, coping skills

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	5
2	TUTKIMUKSEN TARKOITUS, TUTKIMUSKYSYMYKSET JA TAVOITE	7
3	TEOREETTISET LÄHTÖKOHDAT	8
	3.1 Sukupuoli	9
	3.2 Parisuhde	9
	3.3 Väkivalta	10
	3.4 Parisuhdeväkivalta	11
	3.4.1 Parisuhdeväkivallan muodot.....	11
	3.4.2 Suomen poliittinen päätöksenteko ja terveydenhuollon puitteet liittyen naisiin kohdistuvaan parisuhdeväkivaltaan	14
	3.5 Sukupuolittunut parisuhdeväkivalta.....	16
	3.6 Selviytymiskeinot.....	17
4	MENETELMÄLLISET LÄHTÖKOHDAT	19
	4.1 Kuvaileva kirjallisuuskatsaus tutkimusmenetelmänä	19
	4.2 Hakustrategia ja aineistonvalinta.....	22
	4.3 Tutkimusten laadunarviointi	27
	4.4 Aineiston kuvaus ja sisällönanalyysi	28
5	TULOKSET	32
	5.1 Syyt miksi naiset jäävät parisuhteeseen, jossa he kokevat väkivaltaa	32
	5.2 Naisten selviytymiskeinot parisuhteessa, jossa he kokevat väkivaltaa	34
6	POHDINTA	36
	6.1 Tulosten tarkastelu.....	36
	6.2 Eettisyys ja luotettavuus.....	38
	6.3 Jatkotutkimusehdotukset.....	40
	LÄHTEET.....	41
	LIITTEET	47
	Liite 1. Kirjallisuuskatsauksen tutkimukset	48
	Liite 2. Arviointikriteerit laadulliselle tutkimukselle	51
	Liite 3. Arviointikriteerit poikkileikkaustutkimukselle	52
	Liite 4. Alkuperäisilmaisut, pelkistykset ja alaluokat.....	53

1 JOHDANTO

Väkivalta ja sen eri muodot ovat seuranneet ihmiskunnan kehitystä näihin päiviin saakka ja väkivallan esiintyminen tuntuu olevan ponnisteluista huolimatta pysyvä osa ihmisyyttä (Mider 2013). Parisuhdeväkivalta on laaja-alainen ilmiö, joka käsittää henkisen, seksuaalisen, taloudellisen ja fyysisen väkivallan, jonka tekijänä on oma kumppani. Väkivalta alkaa usein henkisenä hyväksikäyttönä ja kehittyy fyysiseksi ajan myötä. (Garsia-Morena, Guades & Knerr 2012.)

Parisuhdeväkivalta on yksi yleisimmistä naisiin kohdistuvista väkivallan muodoista (Garsia-Moreno ym. 2012). Maailmanlaajuisesti yksi kolmesta naisesta kokee elinaikanaan parisuhteessaan väkivaltaa (Sigalla, Mushi & Gammeltoft 2018). Suomessa parisuhdeväkivaltaan on puututtu lainsäädännön keinoin, tästä huolimatta ongelma ei ole poistunut. Parisuhdeväkivalta - nimenomaan miehen naiseen kohdistamana - on paikoin muualla maailmassa yhä kulttuurisesti ja rikosoikeudellisesti hyväksyttävää. (Lidman 2015, 23.) Jopa 600 miljoonaa naista asuu maissa, joissa parisuhdeväkivaltaa ei pidetä rikoksena (Un Women National Committee Finland). Naisiin kohdistuvaa väkivaltaa voidaan pitää valtion huolellisuusvelvoitteen näkökulmasta katsottuna tällä hetkellä Suomen vakavimpana ihmisoikeusongelmana (Nousiainen & Pentikäinen 2017, 64-65).

Tällä hetkellä länsimainen ajattelu määrittelee terveydenhuollon ammattilaisten standardit oikealle ja väärälle. Vilpittömyyttä myötätuntoa ja ymmärrystä toiselle ihmiselle voi kuitenkin tarjota vain henkilö, jolla on valmiudet irrottautua omasta positioistaan ja nähdä asiat myös toisen ihmisen näkökulmasta. Tähän terveydenhuollon ammattilaisen tulisi kyetä. Tutkimusaiheemme on tärkeä, koska jokaisella terveydenhuollon ammattilaisella tulee olla tietoa parisuhdeväkivallan moninaisista muodoista, jotta he voivat antaa ammatillista ohjausta parisuhdeväkivaltaa kokeneille naisille.

Opinnäytetyömme tarkoituksena on kuvata naisten näkökulmasta syitä siihen, miksi he jäävät parisuhteeseen, jossa kokevat väkivaltaa. Kuvaamme myös minkälaisia selviytymiskeinoja naisilla on heidän jäädessään väkivaltaiseen suhteeseen. Tavoitteena on, että terveydenhuollon ammattilaiset saisivat lisää ym-

märrystä väkivaltaa kokevien naisten kohtaamiseen. Opinnäytetyön työelämäkumppanina toimii Tampereen ammattikorkeakoulu.

2 TUTKIMUKSEN TARKOITUS, TUTKIMUSKYSYMYKSET JA TAVOITE

Opinnäytetyömme tarkoituksena on kuvata naisten näkökulmasta syitä siihen, miksi he jäävät parisuhteeseen, jossa kokevat väkivaltaa. Kuvaamme myös minkälaisia selviytymiskeinoja naisilla on parisuhteessa, jossa kokevat väkivaltaa.

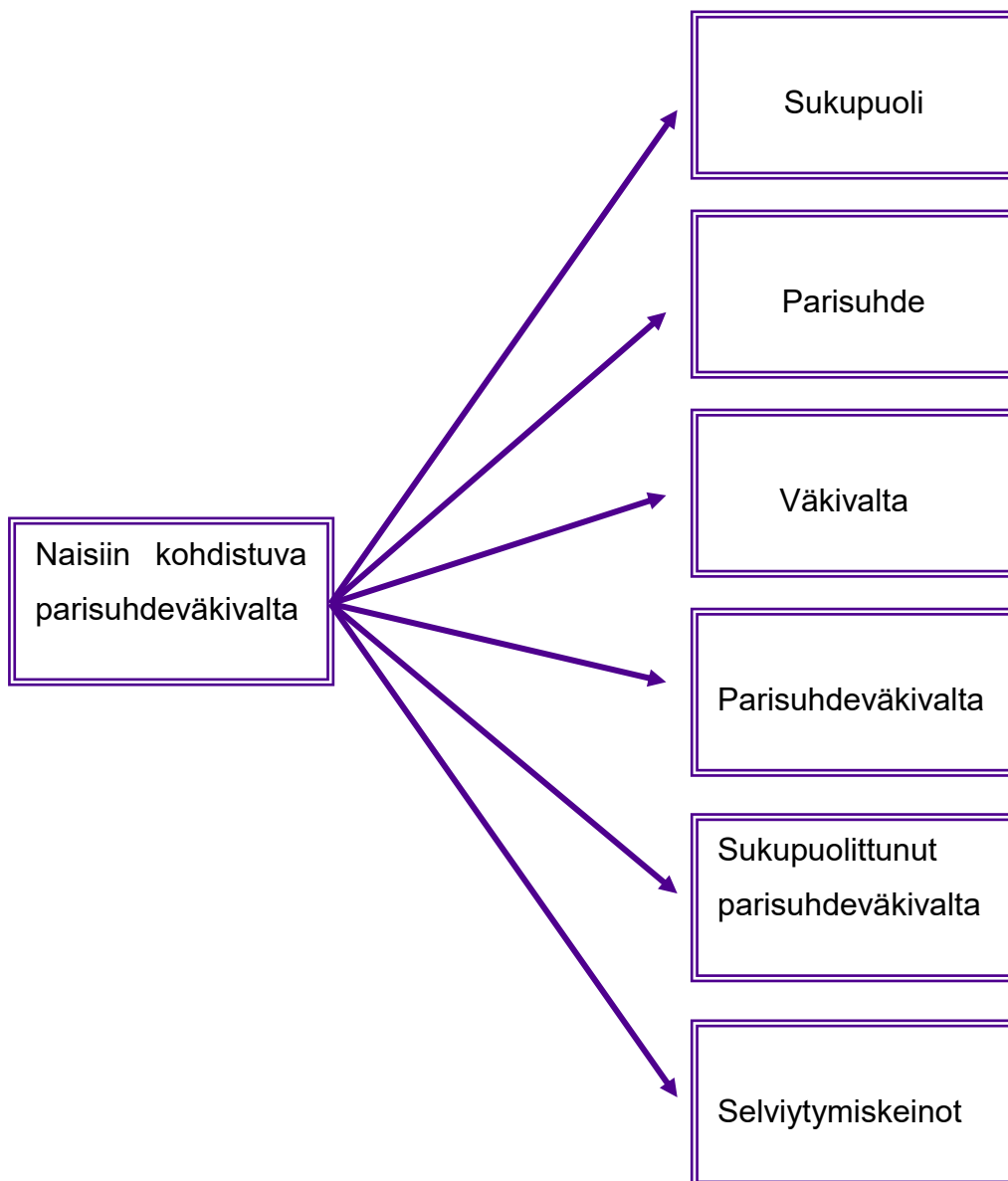
Tutkimuskysymykset:

1. Miksi naiset jäävät parisuhteeseen, jossa he kokevat väkivaltaa?
2. Millaisia selviytymiskeinoja naiset käyttävät selvitäkseen parisuhteessa, jossa he kokevat väkivaltaa?

Kirjallisuuskatsauksen tavoitteena on, että terveydenhuollon ammattilaiset saivat lisää ymmärrystä väkivaltaa kokevien naisten kohtaamiseen.

3 TEOREETTISET LÄHTÖKOHDAT

Käsitteillä voidaan nimetä, määritellä ja merkityksellistää tutkittava ilmiö. Käsitteiden avulla voidaan osoittaa tutkimuksellinen valinta, mistä näkökulmasta tutkittava ilmiö ymmärretään kyseisessä tutkimuksessa sekä voidaan kohdentaa katse tutkimuskohteeseen halutulla tavalla. (Ronkainen, Pehkonen, Lindblom-Ylänne & Paavilainen 2013.) Tämän kirjallisuuskatsauksen keskeisiksi käsitteiksi nousivat sukupuoli, parisuhde, väkivalta, parisuhdeväkivalta, sukupuolittunut parisuhdeväkivalta sekä selviytymiskeinot. Teoreettinen viitekehys esitetty kuviossa 1.

KUVIO 1. Teoreettinen viitekehys

3.1 Sukupuoli

Sukupuoli -termiä käytetään silloin, kun puhutaan ruumiillisista sukupuolen määrittelyyn ulottuvuuksista, kuten anatomiasta, kromosomeista tai hormoneista. Biologinen sukupuoli on määrittynyt kaksijakoisena mieheksi ja naiseksi, vaikka sukupuoleen liitetyt biologiset tunnusmerkit ovat moninaisia ja niiden määrittely on muuttunut historiallisesti eri yhteyksissä. (THL 2018.) Termi "naiset" ja "miehet" jättävät ulkopuolelleen ne yksilöt, jotka eivät vastaa yhteiskunnassa yleisesti tarjottua, heteronormatiivista käsitystä naiseudesta tai miehuudesta. Perinteinen tutkimuksen lähtökohta saman sukupuolikäsitteen alle mahtuvista "naisista" ja "miehistä" katsotaan nykyään naiiviksi ja vanhanaikaiseksi, jopa naurettavaksi. "Naisia" ei voida ongelmitta lokeroida omaksi tarkkarajaiseksi ryhmäkseen, jonka vastaparina ovat "miehet". Sukupuolen yksiselitteinen määrittely biologisin perustein on haastavaa. Kategorioina "naiset" ja "miehet" eivät voi olla kattavia senkään vuoksi, että monet muutkin seikat kuin biologia vaikuttavat yksilön identiteettiin. (Lidman 2015, 20.) Tämän tunnustaen pitäydymme kuitenkin parisuhdeväkivaltaa tarkastellessamme jaottelussa naiset ja miehet, sillä käyttämässämme tutkimuksissa tämänlainen määrittely on käytössä, emmekä käsittele kirjallisuuskatsauksessamme ihmisten kokemuksia sukupuoli-identiteetistään.

3.2 Parisuhde

Länsimaisen ajatusmallin mukaan parisuhde on kahden ihmisen välinen intiimisuuhde, joka muotoutuu ja muuttuu koko suhteen ajan. Parisuhde käy läpi erilaisia vaiheita silloin kun se rakentuu ja kehittyy, näitä vaiheita ovat mm. kiinnostuksen tai jopa hullaantumisen vaihe, itsenäistymisvaihe ja rakkausvaihe. (Väestöliitto 2019.)

Suomen avioliittolain (AL 234/1929) lähtökohtana on avioliiton perustuminen kahden ihmisen vapaaehtoisuuteen (AL, 1 §). Suomessa sopimuksia solmittaessa on yleisenä lähtökohtana sopimuskumppaneiden tasa-arvoisuus (Isotalo 2019). Suomen avioliittolain (AL 234/1929) mukaan puoliset ovat keskenään

yhdenvertaiset avioliiton solmimisen jälkeen. Kummallakin puolisoista on myös oikeus itse päättää osallistuuko ansiotyöhön sekä yhteiskunnalliseen ja muuhun toimintaan perheen ulkopuolella (AL, 2§). Joissakin kulttuureissa parisuhteen ja avioliiton muotoutumisprosessi poikkeaa länsimaisesta parisuhteen muodostumisesta. Osassa maailmaa on edelleen normaalia, että vanhemmat tai sukulaiset etsivät nuorelle sopivan puolison, tällöin on kyse järjestetystä avioliitosta. Toimintamalli pohjaa siihen, että vanhemmat eivät luota nuoren löytävän itse itselleen sopivaa kumppania. (Becker 1991, 324.) Järjestetyissä avioliitoissakin kihlakumppanit antavat - ainakin jossain määrin, suostumuksensa avioliitolle. Järjestettyjen avioliittojen määrä on kasvanut myös länsimaissa lisääntyneen maahanmuuton myötä. Järjestetystä avioliitosta tulee erottaa pakkoavioliitto, jossa toinen tai kumpikaan kihlakumppani ei anna suostumustaan avioliitolle. Hankalaa on määrittää, mikä painostuksen, pakon ja uhan määrä erottaa järjestetyn avioliiton pakkoavioliitosta. (Toivonen 2017.)

3.3 Väkivalta

Sonkinin, Martinen ja Walkerin (1985, 37) määritelmän mukaan väkivalta on kontrollin, pelottelun tai pakottamisen kautta toteutettua fyysistä voimankäyttöä toista ihmistä kohtaa vastoin tämän tahtoa. Psykoterapeutti Isdal (2000) määrittelee väkivallan laajemmin; hänen mukaansa väkivallassa on kyse kaikista toiseen henkilöön vastoin hänen toiveitaan kohdistuvasta teosta, josta aiheutuu vahinkoa, kärsimystä tai pelkoa tai estää henkilöä toimimasta oman tahtonsa mukaisesti. Väkivallalla tarkoitetaan nykyään siis vallankäyttöä, joka tuottaa tavalla tai toisella vahinkoa toiselle ihmiselle. Väkivalta käsittää ruumiillista koskemattomuutta, etuja tai oikeuksia vahingoittavan tai loukkaavan voimakeinojen käytön. (National Institute for Health and Care Excellence 2015.) Krugin, Dahlbergin, Mercyn, Zwin ja Lozanon (2005) Maailman terveysjärjestö WHO:lle laatiman raportin mukaan väkivalta kohdistuu toiseen ihmiseen, ihmisryhmään tai yhteisöön, taikka ihmiseen itseensä ja voi johtaa fyysisen tai psyykkisen vammien syntymiseen, kehityksen häiriintymiseen, perustarpeiden tyydyttämättä jäämiseen tai jopa kuolemaan. Krugin ym. (2005) määritelmässä väkivalta yhdistetään nimenomaan itse tekoon eikä niinkään sen lopputulokseen.

Väkivallan käyttöä edeltää valinta. Väkivaltaa käyttävä henkilö saattaa teon hetkellä tuntea saavansa oman tahtonsa läpi. Väkivallalla voidaan myös kostaa itselle aiheutunutta vääryyttä tai rangaista toista ihmistä. Väkivalta on merkki tunteiden säätelyn pettämisestä ja henkisestä avuttomuudesta, myös väkivallan tekijä on itse itsensä uhri. (Hautamäki 2013, 50, 89.) Tässä kirjallisuuskatsauksessa väkivallalla tarkoitetaan miehen naiselle tekemää fyysistä tai henkistä väkivaltaa sen kaikissa muodoissa.

3.4 Parisuhdeväkivalta

Parisuhdeväkivalta on maailmanlaajuinen, kulttuuri-, uskonto- ja yhteiskuntaluokkarajat ylittävä ilmiö. Sillä tarkoitetaan kahden ihmisen välisessä, nykyisessä tai entisessä avo-, avio- tai seurustelusuhteessa tai sitä vastaavassa ihmis-suhteessa tapahtuvaa, ihmisoikeuksia loukkaavaa ja tasa-arvoa, terveyttä tai henkistä hyvinvointia vaarantavaa käyttäytymistä. Suomen lain mukaan parisuhdeväkivalta on rikos, johon jokaisella kansalaisella on oikeus ja velvollisuus puuttua. (Hautamäki 2013, 49.) Parisuhdeväkivaltaa esiintyy myös naisten miehiin kohdistamana henkisenä ja fyysisenä riistämisenä ja kaltoinkohteluna (Lidman 2015, 61). Opinnäytetyössämme tarkastelemme parisuhdeväkivaltaa vain miesten naisiin kohdistamana. Parisuhdeväkivaltaan johtavat tekijät koostuvat puolisoiden menneisyyteen liittyvistä tekijöistä, parisuhteeseen kohdistuvista toiveista, parisuhteen nykytilanteesta sekä parisuhteen ulkopuolisista paineista (Flinck & Paavilainen 2009).

3.4.1 Parisuhdeväkivallan muodot

Parisuhdeväkivallalla on monet kasvot ja useita erilaisia esiintymismuotoja, myös väkivallan seuraukset ovat laaja-alaisia. Jokainen väkivallan ilmenemismuodoista on vahingollinen ja aiheuttaa erityisen vakavia seuraamuksia sen kohteelle. (Hautamäki 2013, 50.) Erityisen haitallista parisuhdeväkivallasta tekee se, että tekijänä on oma kumppani, johon oletusarvoisesti pitäisi pystyä turvaamaan ja luottamaan (Metso 2018, 111). Parisuhdeväkivaltaan liittyvä lämmön ja tunteiden vaihtelu aiheuttaa uhrille emotionaalista riippuvuutta väkivallan

tekijästä (Hannus, Mehtola, Natunen & Ojuri 2011, 43). Parisuhdeväkivalta jaetaan karkeasti neljään pääluokkaan; fyysiseen, henkiseen, taloudelliseen sekä seksuaaliseen väkivaltaan. Useimmiten väkivallan erilaisia muotoja esiintyy kuitenkin lomittain ja poikkeuksetta väkivallan eri muodot aiheuttavat aina myös henkisiä vaurioita uhrilleen. Jokainen väkivallan eri muodoista perustuu sille ominaiselle valtasuhteelle sekä resursseille. Esimerkiksi fyysinen väkivalta edellyttää tekijältä kykyä sekä voimaa, oli kyse sitten ruumiista tai aseistuksesta väkivallan välineenä. Henkinen väkivalta taas edellyttää tekijältä psyykkistä auktoriteettia ja uhrilta itsetunnon puutetta. (Ronkainen 2017, 23-24, Jinseok & Gray 2008.) Itsetunto on kiinteä osa ihmisen minäkuvaa, ei pelkästään persoonallisuuteen liittyvä osa. Itsetunto kuvaa sitä itsearvostuksen määrää, jota ihminen on kokenut tai kokee itselleen sopivaksi. Huonon itsetunnon on tutkittu olevan altistava tekijä henkisen väkivallan uhriksi joutumiselle. (Välipakka & Lehtosaari 2007, 30.) Fyysisen väkivallan tavoin seksuaalinen väkivalta edellyttää tekijältä kykyä ja voimaa. Taloudellinen väkivalta taas pohjaa taloudelliseen epätasa-arvoisuuteen sekä riippuvuuteen. (Ronkainen 2017, 23-24.)

Väkivaltaan liitetään myös painostus, kontrolloiminen sekä pakottaminen. Jo itsessään väkivalta tai sen uhka on keino kontrolloida, pakottaa ja painostaa. Kontrollia, painostusta ja pakottamista ei lasketa suoranaisesti väkivallan muodoiksi, vaan niiden ajateltu väkivaltaisuuden status liittyy kontekstiin. Jos parisuhde on jo väkivallan vaurioittama, painostaminen ei ole enää vahvaa tahdon ilmaisua vaan uhka, joka rajaa sen kohteen vapautta. (Ronkainen 2017, 26.)

Fyysinen väkivalta voi parisuhteessa edetä varkain. Väkivalta voi alkaa tarttumalla tiukasti käsistä ja edetä raakaan väkivaltaan, josta seuraa uhrin kuolema. Fyysisellä väkivallalla on taipumus pahentua suhteen lujittuessa esimerkiksi häiden jälkeen. (Sajama 2008.) Fyysinen väkivalta aiheuttaa monesti näkyviä vammoja, kuten mustelmia ja ruhjeita, kuitenkin tulee tiedostaa että, näkyviä vammoja ei aina jää (THL 2018). Fyysisen väkivallan muotoja ovat muun muassa tukistaminen, läpsiminen, lyöminen, potkiminen, huumaaminen, omaisuuden rikkominen, kuristaminen ja surmaaminen. (Lidman, 2015, 28). Yleisin fyysisen väkivallan muodoista on kiinnipitäminen, tätä on käyttänyt yli 80 prosenttia väkivaltaa käyttäneistä miehistä (Hautamäki 2013, 53). Suomalaisessa kulttuurissa mielletään miehet kyvyttömiksi ilmaisemaan itseään verbaalisesti, ja tämän

”luonnollisen” ominaisuuden seurauksena nähdään fyysisen väkivallan käyttö. Miehet, jotka ovat käyttäneet fyysistä väkivaltaa saattavat selittää tekonsa sillä, että menettivät hermonsansa naisen sanomien asioiden vuoksi. (Lidman 2015, 11.) Fyysistä väkivaltaa käyttävät yleensä ne, joilla sosiaalista älykkyyttä on vähän (Välipakka & Lehtosaari 2007, 32).

Fyysinen väkivalta kuulostaa rajummalta kuin henkinen väkivalta, todellisuus on kuitenkin toista. Jatkuva fyysinen väkivalta sisältää aina henkistä väkivaltaa. Fyysisen väkivallan teko kestää vain hetken, mutta traumat siitä sekä nöyryytys ja alistuminen ovat puolestaan koko ajan läsnä. (Metso 2018, 19.) Monet parisuhdeväkivaltaa kokeneista kertovat uhkausten ja muun henkisen väkivallan olevan fyysistä väkivaltaa pahempia (Niemi 2010). Uhrin syyllisyydentunnetta sekä pahaa oloa lisää se, että väkivallan tekijä ei koe sanoissaan ja tekemisissään olevan mitään väärää (Metso 2018, 20). Henkisen väkivallan erilaisia muotoja ovat muun muassa kontrolloiminen, mitätöiminen, vähättelemine, sosiaalisen elämän vahtiminen, nimittelemine, uhkaaminen, itsemurhalla uhkaaminen, vainoaminen, pelottelemine sekä ulkonäköön liittyvät epäasialliset ja loukkaavat kommentit (Lidman 2015, 28). Yleisin henkisen väkivallan muodoista on mykkäkoulun pitäminen eli tarkoituksellisesti hiljaa oleminen. Mykkäkoulua on tilastojen mukaan pitänyt yli 90 prosenttia miehistä. (Hautamäki 2013, 54.) Suomen lainsäädännössä henkinen väkivalta on rangaistava teko, mutta sen toteen näyttäminen on haasteellista, ellei jopa mahdotonta (Metso 2018, 23).

Taloudellisen väkivallan muodoissa väkivallantekijä kontrolloi kumppaniaan rahan avulla ja heikentää tämän taloudellista tilannetta (Kaittila 2017b, 13). Taloudellinen väkivalta saavuttaa tavoitteensa, kun uhrista tulee taloudellisesti riippuvainen väkivallan tekijästä (Stylianou 2018). Taloudellinen väkivalta sisältää monenlaisia vahingoittamistapoja, se voi olla muun muassa rahan tai tilien käytön rajoittamista tai väärinkäyttöä, velan ottamiseen painostamista, taloudellisten päätösten yksin tekemistä, työssäkäynnin rajoittamista tai kumppanin omistamien tavaroiden tuhoamista. (Kaittila 2017b, 39.) Taloudellisen väkivallan muodoista yleisin on rahankäytön kontrolloiminen sekä omavaltainen taloudellisten päätösten teko ilman puolison kanssa keskustelua (Hautamäki 2013, 59). Taloudellisella väkivallalla on sekä lyhyitä, että pitkäkestoisia vaikutuksia uhriin (Stylianou 2018).

Seksuaalinen väkivalta aiheuttaa moninaista haittaa ihmisen mielen ja ruumiin terveydelle. Kun parisuhteeseen liittyy seksuaalista väkivaltaa, se yleisesti koetaan yhdeksi henkisesti tuhoisimmaksi ja nöyryyttävimmäksi väkivallan muotoksi. Seksi muuttuu väkivallaksi, kun siihen liittyy koskettelua, joka ei ole toivottua, pakottamista, intiimialueiden pahoinpitelyä tai kumppanin kohtelua seksiobjektina. (Välipakka & Lehtosaari 2007, 172, 197.) Kuitenkin yleisimpiä seksuaalisen väkivallan muotoja ovat puolison tarpeiden ja halujen huomiomatta jättäminen, hellyyden osoitusten rajoittaminen sekä seksistä kieltäytyminen (Hautamäki 2013, 57). Seksuaalisen väkivallan eri muotoja ovat muun muassa: häirintä, seksuaaliset vihjailut, ahdistelu, koskettelu, raiskaus, seksuaalisiin tekoihin pakottaminen, seksuaalisten kuvien levittäminen ja seksuaalisilla teoilla kiristäminen (Lidman 2015, 28). Suomessa seksuaalisen väkivallan kriminalisoimisen historia on sukupuolistunutta: suojeltavana kohteena ei ole ollut niinkään väkivallan uhri, vaan perhe, suku ja miehen omistusoikeus. Vasta vuoden 1990 seksuaalirikosoikeuden muutos nosti esiin seksuaalisen koskemattomuuden (Ronkainen 2017, 20) ja vasta vuonna 1994 Suomessa kriminalisoitiin raiskaus avioliitossa (Kainulainen 2011). Edelleen 53:ssa YK:n jäsenmaassa avioliitossa tapahtuva raiskaus ei ole rikos (Un Women National Committee Finland). Jokaisella ihmisellä on itsemääräämisoikeus. Seksuaalinen itsemääräämisoikeus tarkoittaa, että jokaisella ihmisellä on oikeus päättää, mitä hän kehollaan tekee ja mitä muut saavat tehdä hänelle. Sekä omaa, että toisen kehollista koskemattomuutta tulee kunnioittaa. (Hautamäki 2013, 58.)

3.4.2 Suomen poliittinen päätöksenteko ja terveydenhuollon puitteet liittyen naisiin kohdistuvaan parisuhdeväkivaltaan

EU:n perusoikeusviraston julkaiseman Violence Against Women -tutkimuksen mukaan 18-74-vuotiaista suomalaisnaisista 30% on joutunut nykyisen tai entisen kumppaninsa harjoittaman fyysisen ja/tai henkisen väkivallan uhriksi. Keskimäärin 20 naista Suomessa kuolee vuosittain raa'an lähisuhdeväkivallan uhriksi; miehen avo-, avio- tai ex-puolisoonsa kohdistama henkirikos on maassamme toiseksi yleisin henkirikostyyppi (Hannus ym. 2011, 29). Parisuhdeväkivalta Suomessa on varjo hyvinvointiyhteiskunnan julkisuuskuvan takana. Se on suu-

rimpia ja kärjistyneimpiä yhteiskunnallisia tasa-arvo-ongelmia. (Hannus ym. 2011, 110.) Suomessa 80% vuonna 2014 poliisin tietoon tulleista parisuhdeväkivallan uhreista oli naisia (Piispa & Heiskanen 2017, 74). Väkivallan taso on muihin Euroopan maihin verrattuna korkea (Nousiainen & Pentikäinen 2017, 57). Suomi on vaarallinen maa naisille ja paradoksaalisesti erityisen vaarallisenä ympäristönä naisille näyttäytyy paikka, jota lähtökohtaisesti jokainen pitää ympäristöistä turvallisimpana: oma koti (Niemi, Kainulainen & Honkatukia 2017).

Suomea suhteessa parisuhdeväkivaltaan leimaa toleranssi pitkään tiedossa ollutta ja jatkunutta sosiaalista ongelmaa kohtaan. Siitä huolimatta, että parisuhhteissa tapahtuva väkivalta on mittava sosiaalipoliittinen ongelma, ovat toimet sen ehkäisemiseksi olleet vaatimattomia. (Ronkainen 2008.) Valtioiden ryhtyessä torjumaan naisiin kohdistuvaa väkivaltaa, ne useimmiten perustavat ensin kansallisen instituution tätä toimintaa varten. Euroopan neuvoston jäsenvaltioista 30 oli vuoteen 2010 mennessä perustanut tällaisen viranomaisen, vain viidestä valtiosta sellainen puuttui, Suomi oli yksi niistä. Naisiin kohdistuvan väkivallan vastainen ohjelma puuttui Suomesta myös pitkään, sellainen laadittiin vasta vuonna 2010, pääosin kansainvälisestä kritiikistä johtuen. Naisiin kohdistuva väkivalta on nähty Suomessa enemmän sosiaalisena ongelmana kuin rangaistavana väkivaltana, saati ihmisoikeusloukkauksena. (Nousiainen & Pentikäinen 2017, 51, 57, 67.)

Vuoden 2011 huhtikuussa Istanbulissa hyväksyttiin Euroopan neuvoston yleissopimus, joka koski naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemistä. Sopimus tuli kansainvälisesti voimaan 1.8.2014. Istanbulin sopimus on kansainvälisesti merkittävä sopimus, jonka tarkoituksena on vahvistaa monia jo olemassa olevia normeja ja periaatteita tuoden niihin kuitenkin uusia painotuksia. Tärkeä osa Istanbulin sopimusta on kohta valtioiden huolellisuusveloitteesta, joka takaa suojan antamisen väkivaltaa vastaan myös yksityishenkilöiden välisissä suhteissa. (Nousiainen & Pentikäinen 2017, 55, 60.)

Sairaanhoitajilla on suurin todennäköisyys tavata nainen, joka hakee apua parisuhdeväkivallan aiheuttamiin fyysisiin vammoihin (Leppäkoski, Åstedt-Kurki & Paavilainen 2010). Tästä huolimatta kuitenkin osa terveydenhuollon ammattilai-

sista ei katso väkivallan käsittelyn olevan osa omaa ammatillista rooliaan. Osa terveydenhuollon ammattilaisista näkee parisuhdeväkivallan yksityisasiana ja pelkää sen esiin ottamisen loukkaavan asiakasta. (Ahonen 2014.) Terveydenhuollossa sekä hoitotyössä tarvitaan tietoa, miten väkivalta voidaan tunnistaa ja kuinka parisuhdeväkivallan uhreja voidaan auttaa. Terveydenhuollon ammattilaisten tulee tietää mitkä ovat työn eettiset ja juridiset velvoitteet. (Leppäkoski, Flinck & Paavilainen 2010.)

Suomessa osassa neuvoloista on käytössä parisuhdeväkivallan seulontamenetelmä naisten kokeman parisuhdeväkivallan havaitsemiseksi. (Leppäkoski ym. 2010.) Tehokkainta olisi kuitenkin ottaa väkivalta puheeksi kaikkien eikä vain neuvolan asiakkaiden kanssa. Terveyden ja hyvinvoinnin laitos on laatinut lähisuhdeväkivallan suodatin- ja kartoituslomakkeen avuksi lähisuhdeväkivallan kartoittamiseen. THL suosittelee lomakkeen käyttöä jokaisen asiakkaan kohdalla kaikissa sosiaali- ja terveystyöpalveluissa. (Ahonen 2014.) Väkivaltatyöhön kehitetyistä interventiotyökaluista huolimatta väkivaltatyössä on paljon kehitettävää (Leppäkoski ym. 2010). Terveydenhuollon työntekijöiden parisuhdeväkivaltaan liittyvä tieto on usein hajanaista ja ammattilaisten osaamistaso vaihtelee. Suomessa koulutusta väkivaltatyöhön tarjoavat pääosin erilaiset järjestöt, mutta systemaattisen koulutuksen kehitys ei ole kenenkään vastuulla. (Leppäkoski, Flinck, Paavilainen, Jokisalo, Rajala & Tuohimäki 2010.) THL:n (2014) parisuhdeväkivaltaa koskevan julkaisun mukaan enemmistö apua hakevista parisuhdeväkivallan uhreista kääntyy ensisijaisesti terveyskeskusten puoleen, yleensä saadakseen apua pahoinpitelyn välillisiin seuraamuksiin. Väkivallan tunnistaminen on siis merkittävä tekijä paitsi asiakkaan kokonaisvaltaisen elämänlaadun ja hyvinvoinnin myös hoitoprosessin onnistumisen kannalta. Parisuhdeväkivallan tunnistaminen ja siihen puuttuminen koskee kaikkia terveydenhuollon ammattiryhmiä (Leppäkoski ym. 2010).

3.5 Sukupuolittunut parisuhdeväkivalta

Sukupuolittunut väkivalta pitää sisällään moninaisia ilmiöitä. Niitä ovat esimerkiksi naisiin kohdistuva häirintä sekä väkivalta, miesten keskinäinen väkivalta, kunniaväkivalta sekä väkivalta, joka kohdistuu henkilöön esimerkiksi tämän

seksuaalisen suuntautumisen vuoksi. (THL 2018.) Suomessa väkivallan sukupuolittuneisuus nousi keskusteluun 1990-luvulla (Niemi ym. 2017, 11). Sukupuolittuneella väkivallalla tarkoitetaan väkivaltaa, jossa sen muodot, merkitys sekä käytännöt eroavat sukupuolen mukaan (THL hyvinvointi 2018). Sukupuolitunut väkivalta nähdään epäsuhtaisena vallan ja hallinnan välineenä, jonka käyttöä motivoi pyrkimys alistaa toista (Hannus ym. 2011, 19-20). Sukupuolitunut väkivalta, jota parisuhdeväkivalta useimmiten on, muodostaa monimutkaisen ongelmavyöhydin. Sen lankoja ovat esimerkiksi yhteiskunnassa vallitsevat asenteet erityisesti miehelle ja naiselle sopivista rooleista. (Lidman 2015, 11.)

Perinteiset sukupuoliroolit näkyvät usein niin tavallisten kansalaisten kuin viranomaistenkin ajattelumalleissa. Historiallisesti naiset ovat olleet miessukupuolen omistettavia objekteja ja naisen kurittaminen on vuosisatoja ollut sallittua ja hyväksyttävää. (Lidman 2015, 23.) Huolimatta siitä, että nykyaikainen oikeuskäsitys ei tunne omistussuhdetta kahden ihmisen välillä, monet arkipäivän esimerkit ilmentävät yhä miessukupuolen niin yksilöllistä kuin yhteisöllistäkin tarvetta kahlehtia naisia. Perheenpää -asenteet, arviot naisen "kunniallisesta käytöksestä" sekä naisten huorittelu kuvaavat joidenkin miesten - ja myös joidenkin naisten - käsitystä yhteiskunnan kenties heille itselleen ihanteellisesta valtahierarkiasta. (Nur Hayati, Eriksson, Hakimi, Högberg & Emmelin 2012; Sigalla ym. 2018; Hannus ym. 2011, 41.) Tytöt ja naiset altistuvat miehiä todennäköisemmin sukupuoleen perustuvalle väkivallalle, naiset joutuvat myös miehiä useammin perheväkivallan uhriksi (Nousiainen & Pentikäinen, 2017, 55). Tarkasteltaessa parisuhdeväkivallan sukupuolittuneita piirteitä, löytyy näyttöä siitä, että naisuhrien kohtaama väkivalta on usein pitkäkestoisempaa. Naiset, todennäköisesti fyysisestä heikkomuudestaan johtuen, myös kärsivät miehiä useammin väkivallan seurauksista, fyysisistä ja henkisistä vammoista. (Hannus ym. 2011, 19-20.) Naisiin kohdistuvan väkivallan katsotaan olevan yksi vakavimmista sukupuoleen pohjautuvista ihmisoikeusloukkauksista (Nousiainen & Pentikäinen 2017, 55).

3.6 Selviytymiskeinot

Selviytymiskeinoilla tarkoitetaan henkilön kognitiivisia sekä toiminnallisia pyrkimyksiä hallita yksilön resurssit ylittäviä ulkoisia tai sisäisiä vaatimuksia (Hutri

2008, 16). Selviytymiskeinojen tutkimuksen juuret ulottuvat 1960-luvulle, jolloin yhdysvaltalainen Richard Lazarus julkaisi merkittävän teoksensa *Psychological Stress and Coping Process*. Lazaruksen teoria tunnusti yksilön selviytymiskeinojen keskeisen merkityksen stressiprosessissa, sekä huomioi ihmisen oman aktiivisuuden stressin käsittelyssä. (Metsäpelto & Feldt 2009, 94.)

Lazaruksen teorian katsotaan olevan prosessisuuntautunut. Prosessi käynnistyy stressaavasta tilanteesta, jossa ihminen joutuu arvioimaan tilannetta kognitiivisesti. Tilanteen arvioimiseen vaikuttavat paitsi henkilöön itseensä liittyvät tekijät myös tilanteeseen vaikuttavat tekijät, kuten stressitekijän luonne sekä käytettävissä olevat voimavarat. Kognitiivinen arviointi jaetaan primaariin ja sekundaariin arviointiin. Yksilö arvioi primaarissa luokittelussa stressitekijän merkityksellisyyttä itselleen ja määrittelee sen joko haitalliseksi, uhkaavaksi tai mahdollisuudeksi. Sekundaariarviossa henkilö punnitsee omia mahdollisuuksiaan selvittää tilanteesta. (Metsäpelto & Feldt 2009, 94-95.)

Lazaruksen teoriassa selviytymiskeinot jaetaan tunne- ja ongelmasuuntautuneisiin keinoihin (Metsäpelto & Feldt 2009, 95). Ihminen käyttää tunnesuuntautuneita keinoja, kun stressaava elämäntilanne edellyttää hyväksyntää. Tunnesuuntautuneiden keinojen avulla ihminen pyrkii lievittämään tilanteen aiheuttamia epämiellyttäviä tuntemuksia. Ongelmasuuntautuneita keinoja taas käytetään, kun ihminen kokee, että stressiä aiheuttavalle tilanteelle on tehtävissä jotain. (Folkman 2008.)

Kaittilan mukaan taas selviytymiskeinot voidaan jakaa sisäisiin ja ulkoisiin tekijöihin. Sisäisillä selviytymiskeinoilla tarkoitetaan tekijöitä, jotka liittyvät itse väkivallankokijaan. Ulkopuolisilla selviytymiskeinoilla taas tarkoitetaan ympäröivään yhteiskuntaan tai ihmissuhteisiin liittyviä tekijöitä. (Kaittila 2017a, 93.)

4 MENETELMÄLLISET LÄHTÖKOHDAT

Tutkimustyön välineenä kirjallisuuskatsauksen merkittävyys on kiistaton. Kirjallisuuskatsauksen avulla voidaan muodostaa kokonaiskuva tutkittavasta aihealueesta tai asiakokonaisuudesta. Kirjallisuuskatsauksen tärkeimpänä tehtävänä on kehittää ymmärrystä tutkittavasta aiheesta sekä kehittää teoriaa tai arvioida jo olemassa olevaa teoriaa. (Stolt, Axelin & Suhonen 2016, 7.) Kirjallisuuskatsaukset pitävät sisällään joukon erityyppisiä tutkimusmenetelmiä, jotka voivat olla joko itsenäisiä tutkimusmenetelmiä tai osa empiiristä tutkimusta (Kangasniemi, Utriainen, Ahonen, Pietilä, Jääskeläinen & Liikanen 2013). Kirjallisuuskatsaus voi olla joko systemaattinen, kuvaileva tai meta-analyysi (Salminen 2011).

Opinnäytetyömme on kuvaileva kirjallisuuskatsaus. Kuvailevalla kirjallisuuskatsauksella on mahdollista muodostaa laajempi kuva tutkittavasta aiheesta kuin perinteisempien katsaustyyppien avulla (Salminen 2011). Systemaattisesta kirjallisuuskatsauksesta ja meta-analyysistä poiketen, kuvailevassa kirjallisuuskatsauksessa voidaan aineistoksi valita kvalitatiivisia, kvantitatiivisia sekä teoreettisia tutkimuksia (Whittemore & Knalf 2005).

4.1 Kuvaileva kirjallisuuskatsaus tutkimusmenetelmänä

Kuvaileva kirjallisuuskatsaus jaetaan tavallisesti kahteen päätyyppiin, joita ovat integroitu ja narratiivinen kirjallisuuskatsaus. Tämä opinnäytetyö on integroitu kirjallisuuskatsaus. Narratiivisesta katsauksesta poiketen integroitu kirjallisuuskatsaus on tarkemmin suunniteltu ja jäsennelty sekä se muistuttaa monilta osin systemaattista kirjallisuuskatsausta. Verrattuna systemaattiseen kirjallisuuskatsaukseen integroitu kirjallisuuskatsaus tarjoaa tutkittavasti aiheesta laajemman kuvan. (Sulosaari & Kajander-Unkuri 2017, 107.)

Kuvailevan kirjallisuuskatsauksen neljä vaihetta ovat Kangasniemen ym. (2013) mukaan 1) tutkimuskysymyksen muodostaminen, 2) aineiston valitseminen, 3) kuvailun rakentaminen ja 4) tuotetun tuloksen tarkasteleminen (Kuva 1). Kuvai-

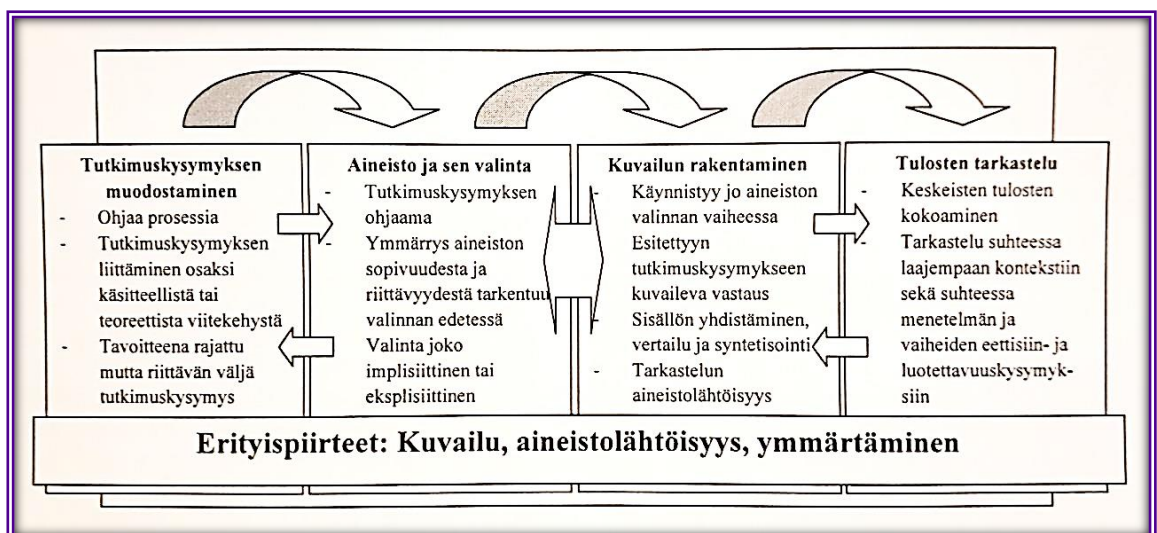
leva kirjallisuuskatsaus tähtää kokonaiskuvan muodostamiseen tietystä aihe-alueesta tai asiakokonaisuudesta (Stolt ym. 2016, 7).

Koko tutkimusprosessia ohjaava tekijä on tutkimuskysymyksen tai -kysymysten muodostaminen (Kangasniemi ym. 2013). Hyvän tutkimuskysymyksen tulee olla aiheeseen nähden relevantti, eikä tutkimuskysymys saa olla liian suppea tai vastaavasti liian laaja (Niela-Vilén & Hamari 2016, 24; Kangasniemi ym. 2013). Liian suppean tutkimuskysymyksen ongelmaksi voi muodostua aineiston haasteellinen etsiminen tai se, että aineistoa ei löydy lainkaan. Tutkimuskysymyksen ollessa liian laaja käsiteltävää aineistoa on paljon ja sen analysoiminen on mahdotonta. Tutkimuskysymyksen laajuuteen vaikuttavat oleellisesti tutkijan resurssit, esimerkiksi opinnäytetyön tekijä on erilaisessa asemassa kuin rahoituksen saanut tutkimusryhmä. (Niela-Vilén & Hamari 2016, 24.) Tutkittavaa aihetta on mahdollista tarkastella syvällisesti, kun tutkimuskysymys on sopivan laajuinen (Kangasniemi ym. 2013). Tutkimuskysymystä laadittaessa on hyvä tehdä alustavia kirjallisuushakuja, jotta tutkija saa käsityksen millainen määrä kirjallisuutta aiheesta on julkaistu (Niela-Vilén & Hamari 2016, 24-25).

Kirjallisuuskatsauksen aineiston kerääminen perustuu huolellisesti etukäteen laadittuun suunnitelmaan. Aineiston keruuta varten mietitään asiasanat ja niiden pohjalta hakulausekkeet, sekä tietokannat, joista haku toteutetaan. Potentiaalisen aineiston sopivuutta arvioidaan etukäteen määriteltujen sisäänotto- ja pois-sulkukriteerien mukaisesti. Aineiston valinnan kuvaamiseen käytetään monesti taulukointia, jonka avulla saa jäsennettyä valittua aineistoa. (Sulosaari & Kajander-Unkuri 2016, 111.)

Kuvailevan kirjallisuuskatsauksen aineisto voidaan valita implisiittisesti tai eksplisiittisesti. Tässä opinnäytetyössä päädyttiin aineiston eksplisiittiseen valintaan, joka muistuttaa systemaattisen kirjallisuuskatsauksen verrattain tarkkaa tapaa kuvata valintaprosessin vaiheita. Aineiston valinnan kuvaaminen on avainasemassa, sillä aineiston puutteellinen kuvaaminen heikentää eksplisiittisessä aineiston valinnassa koko tutkimuksen luotettavuutta. (Kangasniemi ym. 2013.)

Kuvailevan kirjallisuuskatsauksen ydin on käsittelyosa eli aineiston analysointi, jonka tavoitteena on tutkimuskysymykseen vastaaminen hankitun aineiston pohjalta. Huolellisesti valitusta aineistosta etsitään tutkimuskysymyksen kannalta merkitykselliset seikat, jotka ryhmitellään sisällöllisesti kokonaisuuksiksi. Ilmiötä voidaan tarkastella esimerkiksi kategorioittain. (Kangasniemi ym. 2013.) Päämääränä aineiston analyysissä on tasapuolinen ja huolellinen katsauksen valittujen tutkimusten tulosten tulkinta (Sulosaari & Kajander-Unkuri. 2016, 112). Aineiston analyysi suunnitellaan huolellisesti, sillä tämä on vaikea ja virheille altis katsauksen vaihe. Aineiston analyysi voidaan jakaa kolmeen vaiheeseen, joita ovat 1) tutkimuksen sisällön kuvaaminen, 2) kategorioiden muodostaminen ja 3) synteessin muodostaminen. (Niela-Vilén & Hamari 2016, 30-31; Sulosaari & Kajander-Unkuri 2016, 112.) Ensimmäisessä vaiheessa kuvataan tarkasti tutkimuksen tärkeää sisältöä, kuten kirjoittajat, julkaisuvuosi ja julkaisumaa. Yhteenvedo suositellaan tehtäväksi taulukkomuotoon. Taulukolla saadaan helposti luotua kokonaiskuva sekä ymmärrys aiheesta. Toisessa vaiheessa muodostetaan kategorioita, luokkia tai teemoja, joiden avulla tutkimustuloksia tulkitaan. Kolmannessa vaiheessa muodostetaan tutkimusten tuloksista yleiskuva ja tuodaan esille tutkimusten väliset ristiriitaiset tulokset. (Niela-Vilén & Hamari 2016, 30-31.)

KUVA 1. Vaiheet ja erityispiirteet kuvailevassa kirjallisuuskatsauksessa (Kangasniemi ym. 2013, kuvan käyttöön Kangasniemen lupa)

Tulosten tarkasteluvaihe sisältää menetelmällisen pohdinnan lisäksi tutkimuksen luotettavuuden ja eettisyyden arvioimisen. Olennaista on, että tarkasteluvaihe sisältää pohdinnan tuotetusta tuloksesta, tässä tutkimuksen vaiheessa kootaan kirjallisuuskatsauksen tuottamat keskeiset tulokset. (Kangasniemi ym. 2013.) Tulokset ovat yksi opinnäytetyön keskeisistä osista, jossa tuotettu tieto jaetaan kohderyhmille (Kankunen & Vehviläinen-Julkunen 2013, 172). Kirjallisuuskatsauksen tuotokset raportoidaan useimmiten tutkimuskysymysten mukaisessa järjestyksessä. Jokaista alussa esitettyä tutkimuskysymystä on tarkasteltava, riippumatta siitä onko niihin saatu vastausta vai ei: vastauksen puuttuminenkin on eräänlainen vastaus. Tulokset-jakso toimii taustana kirjallisuuskatsauksessa seuraavana tulevalle pohdintaosuudelle. Tulokset-kappaleessa ei yleensä varsinaisesti tulkita tutkimuksista saatuja tuloksia eikä verrata niitä muihin tutkimustuloksiin. Tulosten selittäminen ja arviointi kuuluvat pohdintaosioon. Pohdinta osuuteen kootaan työn tärkein sisältö, joka painotetaan oman näkemys mukaan. (Kniivilä, Lindblom-Ylänne & Mäntynen 2017, 94–95.)

4.2 Hakustrategia ja aineistonvalinta

Aineiston hakuprosessi on kirjallisuuskatsauksen luotettavuuden kannalta keskeisin vaihe. Hakuprosessissa tapahtuneet virheet vääristävät kirjallisuuskatsauksen johtopäätöksiä. (Niela-Vilen & Hamari 2016, 25.) Kirjallisuuskatsauksen aineiston keruun tulee perustua etukäteen laadittuun suunnitelmaan ja haku tulisi toteuttaa vähintään kahden tutkijan toimesta (Sulosaari & Kajander-Unkuri 2016, 111).

Tietokantahakuja varten tulee määritellä hakusanat ja niistä muotoutuvat hakulausekkeet. Hakusanojen määrittelyssä apuna voidaan käyttää tietokantojen asiasana-hakuja sekä informaation asiantuntemusta. (Niela-Vilen & Hamari 2016, 25.) Tietokannoissa voidaan suorittaa myös kokeiluhakuja, joiden avulla voidaan selvittää, minkälaisia termejä aiheesta on käytetty esimerkiksi tiivistelmässä (Lehtiö & Johansson 2016, 37). Keskeisenä osana hakuprosessiin kuuluu myös sisäänotto- ja poissulkukriteerien muodostaminen. Huolellisesti määritellyt kriteerit helpottavat relevanttien tutkimusten tunnistamista. Kriteerien avul-

la pystytään varmistamaan, että kirjallisuuskatsaus pysyy suunnitellussa tarkastelun kohteessa. Osa kriteereistä laaditaan pelkästään käytännön syistä helpottamaan tutkijan työtä, esimerkiksi julkaisuvuotta rajaamalla tai ottamalla mukaan vain tietyllä kielellä kirjoitetut tutkimukset, aineiston kokoa voidaan hallita. (Niela-Vilen & Hamari 2016, 25-26.)

Hakulausekkeiden muodostamisen jälkeen valitaan käytettävät tietokannat. Tietokantoja valitessa tulee ottaa huomioon haettava aihe sekä minkälaista työtä ollaan tekemässä. Opinnäytetyötä tehdessä tulee tietoa hakea useammasta tietokannasta, jotta varmistetaan mahdollisimman laajan tiedon löytyminen tutkittavasta aiheesta. (Lehtiö & Johansson 2016, 42.) Jokainen haku tulee raportoida niin, että sen pystyy kuka tahansa toistamaan tarvittaessa (Niela & Vilen 2016, 27).

Opinnäytetyöprosessin alussa mietimme hakusanojen yhdistelyjä boolean operaattoreita (AND, OR, NOT) käyttäen. Tiedonhakua suunnitellessamme teimme alustavia hakuja, joiden pohjalta nousi hakusanaksi muun muassa intimate partner violence. Hakuprosessimme alkuvaiheessa konsultoimme Tampereen ammattikorkeakoulun informaatikkoa hakulausekkeiden osalta. Asiasanojen kääntämiseen englanniksi käytimme apuna MOT-sanakirjaa. Hakusanoista muodostimme hakulausekkeitä, joita käytimme kirjallisuuskatsauksen aineiston etsimiseen. Taulukossa 1. on kuvattu käytetyt hakusanat. Toteutimme kirjallisuuskatsauksen aineistojen haun kansainvälisistä Medline-, Cinahl- ja Proquest Social Science Database- tietokannoista sekä kotimaisesta Medic- tietokannasta, näiden tietokantojen sisältämät tutkimukset ovat vertaisarvioituja. Tallensimme haun jokaisesta tietokannasta voidaksemme palata siihen tarvittaessa myöhemmin.

TAULUKKO 1. Kirjallisuuskatsauksen artikkelien hakusanat

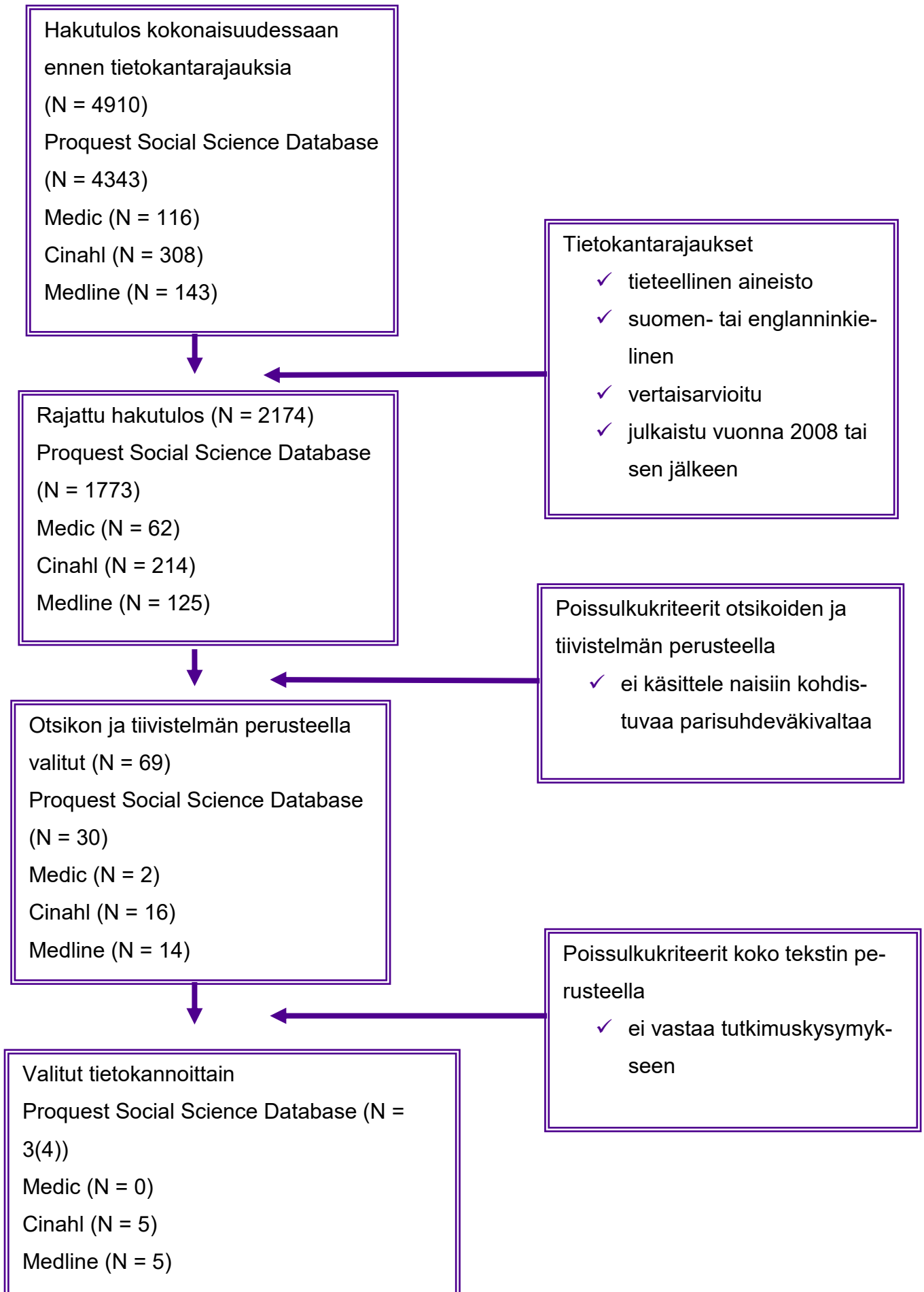
Tietokanta	Hakusanat
Medic	parisuhdeväkival* pahoinpi* violen* väkival* perheväki* domes- tic AND parisuhd* "intimate partner" nain* nais* women*
Cinahl	women or female or woman or fe- males AND intimate partner violence AND coping
Medline	women or female or woman or fe- males AND intimate partner violence AND coping
Proquest Social Science Database	women or female or woman or fe- males AND intimate partner violence AND coping

Haku neljästä tietokannasta tuotti yhteensä 4910 tulosta ennen tietokantara-
jauksia. Mietimme sisäänottokriteerit huolellisesti. Käytimme mahdollisimman
samanlaisia rajauksia jokaisessa tietokannassa, jotta hakutulos säilyi vertailu-
kelpoisena. Hakutulosta rajataksemme asetimme tutkimuskieleksi ainoastaan
suomen ja englannin sekä rajasimme julkaisuvuoden vuosiin 2008-2019. Halu-
simme ottaa mukaan ainoastaan tieteellisiä vertaisarvioituja tutkimuksia varmistaaksemme
työmme luotettavuuden ja laadun. Luonnollisesti tutkimusten tuli vastata myös asettamiimme
tutkimuskysymyksiin. Sisäänottokriteerit on kuvattu taulukossa 2.

TAULUKKO 2. Kirjallisuuskatsauksen artikkelien sisäänottokriteerit

Sisäänottokriteerit	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Tutkimuksen julkaisu kielenä on joko suomi tai englanti ✓ Tutkimus on tieteellinen ja vertaisarvioitu ✓ Julkaisu vuosi on 2008 tai sen jälkeen ✓ Tutkimus vastaa kirjallisuuskatsauksessa asetettuihin tutkimuskysymyksiin ✓ Tutkimus löytyy Tampereen alueen kirjastoista tai on luettavissa e-aineistokannassa
---------------------	--

Haun rajauksilla saimme supistettua tutkimusten määrän 2174 tutkimukseen. Kävimme molemmat hakutulokset ensin yksin lävitse ja tämän jälkeen vielä yhdessä varmistaaksemme kirjallisuuskatsauksen luotettavuutta. Otsikon ja tiivistelmän perusteella aineisto rajautui 69 tutkimukseen ja koko tekstin perusteella kirjallisuuskatsauksen aineistoksi valikoitui 14 tutkimusta. Tampereen ammattikorkeakoulun ohjeistuksen muututtua opinnäytetyöprosessin aikana, työstä jätettiin yksi tutkimus pois, joka oli kirjallisuuskatsaus, näin ollen jäljelle jäi 13 tutkimusta. Aineiston valintaprosessi on kuvattu kuviossa 2.

KUVIO 2. Aineiston valintaprosessi

4.3 Tutkimusten laadunarviointi

Kirjallisuuskatsauksen yksi tärkeimmistä vaiheista on etukäteen määriteltyjen sisääntokriteerien täyttäneiden tutkimusten menetelmällisen laadunarviointi kriittisesti. Arviointi tulee suorittaa erikseen vähintään kahden tutkijan toimesta. Tutkimusten kriittisen arvioinnin avuksi on kehitetty useita tarkituslistoja. Molemmat opinnäytetyöntekijät arvioivat kirjallisuuskatsaukseen valikoituneet tutkimukset Joanna Briggs Instituutin tarkituslistoja apuna käyttäen. Joanna Briggs Instituutti on Australialainen tutkimus- ja kehittämisorganisaatio, joka on erikoistunut näyttöön perustuvan toiminnan kehittämiseen. (Hoitotyöntutkimussäätiö.)

Kirjallisuuskatsaukseen mukaan otetut 12 laadullista tutkimusta arvioitiin JBI:n laadulliselle tutkimukselle kehitetyn tarkituslistan mukaisesti. Määrällistä tutkimusta arvioitiin poikkileikkaustutkimukselle suunnitellun listan mukaisesti. Opinnäytetyön liitteistä 2-3 löytyvät kirjallisuuskatsauksessa käytetyt JBI tarkituslistat. Taulukossa 3. on esimerkki suorittamastamme laadun arvioinnista. JBI:n tarkituslistojen mukaiset tulokset on esitetty liitteen 1 taulukossa.

TAULUKKO 3. Esimerkki laadunarvioinnista

Tutkimus	JBI-kriteeri	Lainaus tekstistä	Arvioitu luotettavaksi
Coping with Intimate Partner Violence: Battered Women's Use and Perceived Helpfulness of Emotion Focused Coping Strategies	Onko tutkijan kulttuuriset tai teoreettiset lähtökohdat kuvattu?	- Artikkelissa tutkija ei ole itse kuvannut kulttuurillisia lähtökohtiaan, joten niiden vaikutuksia tutkimuksen laatuun ei voida arvioida.	Ei
	Onko tutkimus toteutettu noudattaen nykyisiä eettisiä periaatteita, ja onko tutkimuksella eettisen toimikunnan hyväksyntä?	"Participants were recruited as part of a larger longitudinal study, approved by an Institutional Review Board, examining an ecological model of battered women's experiences over time."	Kyllä

4.4 Aineiston kuvaus ja sisällönanalyysi

Sisällönanalyysi on menettelytapa, jolla pystytään analysoimaan dokumentteja systemaattisesti ja objektiivisesti. Sisällönanalyysin avulla pystytään kuvaamaan tutkittavaa ilmiötä, tarkoitus on muodostaa tutkimuskohdetta kuvaavia käsitteitä kategorioita tai käsitejärjestelmiä. Sisällönanalyysin onnistumisen kannalta tulee tutkijan kyetä pelkistämään tutkittava aineisto ja muodostamaan siitä käsitteitä, jotka luotettavasti kuvaavat tutkittavaa ilmiötä. Useimmiten sisällönanalyysin avulla saadusta tuloksesta huokuu analyysin keskeneräisyys. Tämä voi johtua siitä, että tutkija on yhdistänyt liian monia erilaisia asioita samaan käsitteeseen tai ei ole abstrahoinut aineistoa lainkaan. Käsitteitä voi olla myös liian paljon, joka puolestaan kiellii siitä, että tutkija ei ole ryhmitellyt aineistoa tarpeeksi. (Kynge, Elo, Pölkki, Kääriäinen & Kanste 2011.) Sisällönanalyysi-

sin voi suorittaa induktiivisella tai deduktiivisella analyysimenetelmällä (Tuomi & Sarajärvi 2013). Induktiivisessa analyysissä analysointi tapahtuu yksittäisistä yleisempiin havaintoihin aineiston ehdoilla. Induktiivisen sisällön analyysin tuloksena syntyy käsitteitä abstrahoinnin kautta. Deduktiivisessa analyysissä on aikaisemman tiedon perusteella tehty analyysirunko, johon tutkimuksessa etsitään sisällöllisesti sopivia asioita. (Kyngäs ym. 2011, Tuomi & Sarajärvi 2013, 95.) Tähän kirjallisuuskatsaukseen valittiin induktiivinen analyysimenetelmä.

Induktiivinen aineiston analyysi voidaan jakaa karkeasti kolmeen eri vaiheeseen: 1) aineiston pelkistäminen eli redusointi, 2) aineiston ryhmittely eli klusterointi ja 3) teoreettisten käsitteiden luominen eli abstrahointi. Aineiston pelkistäminen tapahtuu siten, että tutkittavasta aineistosta etsitään tutkimuskysymyksiin vastaavat ilmaisut. Tämän jälkeen analysoitava informaatio tiivistetään tai pilkkotaan osiin. Aineiston ryhmittelyssä eli klusteroinnissa aineistosta poimitut alkuperäisilmaisut käydään huolellisesti läpi ja niistä etsitään samankaltaisuuksia. Samoja asioita käsittelevät alkuperäisilmaisut yhdistetään luokaksi ja nimitetään sisältöä kuvaavalla käsitteellä. Luokittelussa aineisto tiivistyy entisestään. Tutkimuksen perusrakenteelle luodaan pohja klusteroinnissa. Aineiston analyysin päättävä vaihe on aineiston abstrahointi, jossa erotellaan tutkimuksen kannalta olennainen tieto ja muodostetaan teoreettisia käsitteitä. Abstrahoinnissa yhdistellään luokituksia niin pitkälle, kuin se on mahdollista aineiston sisällön näkökulmasta. (Tuomi & Sarajärvi 2013, 108-111.)

Kirjallisuuskatsaukseen valikoituneet tutkimukset luettiin läpi molempien opinäytetyön tekijöiden toimesta huolellisesti. Kirjallisuuskatsauksen aineisto koostuu 13 tutkimusartikkelista, joissa tarkastellaan naisiin kohdistuvaa parisuhdeväkivaltaa. Valikoidut tutkimusartikkelit esitellään liitteessä 1. tutkijan/ tutkijoiden sukunimen mukaisessa aakkosjärjestyksessä. Jotta tutkimusten luotettavuus olisi keskenään vertailukelpoinen, laskimme jokaiselle tutkimukselle luotettavuusprosentin JBI:n tarkistuslistojen mukaan määräytyneen numeron pohjalta, myös prosentit ovat näkyvillä liitteen 1 taulukossa. Kirjallisuuskatsauksen aineistoksi valitut tutkimukset olivat kaikki englanninkielisiä. Valikoituja artikkeleita oli useista eri maista. Viisi oli Yhdysvalloista, yksi Etiopiasta, yksi Nigeriasta, yksi Kanadasta/Thaimaasta, yksi Iranista, yksi Iso-Britanniasta/Norjasta, kaksi Kanadasta ja yksi Saksasta/Pakistanista. Tutkimusartikkeleista 12 oli laadullisia

tutkimuksia ja yhdessä artikkelissa oli käytetty määrällistä tutkimusmenetelmää. Kirjallisuuskatsaukseen valitut tutkimukset taulukoitiin ja numeroitiin. Tutkimuksiin viitataan tekstissä tutkimuksen tehneen/tehneiden tutkijan/tutkijoiden sukunimen mukaan. Työn liitteenä 4. on taulukko tutkimusten alkuperäisilmaisista, pelkistyksistä sekä alaluokista. Liitteessä tutkimuksiin viitataan numeroin, jotka tulevat ilmi liitteen 1 taulukosta.

Kirjallisuuskatsauksen tutkimuksista etsittiin tutkimuskysymyksiin vastaavia ilmaisuja, jotka tiivistettiin pelkistetyiksi ilmaisuiksi. Pelkistetyistä ilmaisuista etsittiin samankaltaisuuksia, joiden perusteella ne yhdisteltiin alaluokkiin. Työn liitteenä 4. löytyy alkuperäisilmaisut, pelkistykset ja alaluokat. Alaluokat nimettiin niiden sisältöä kuvaavilla käsitteillä. Pelkistetyistä ilmaisuista muodostui 14 alaluokkaa: tunteilla reagointi, alistuminen väkivaltaan, väkivallan kieltäminen, lapset ja perhe voimavarana, ajatuksia muualle vievät tekijät ja toiminnot, oman turvallisuuden suunnittelu, vastaan taisteleminen, käsitykset naisen roolista, kulttuuriset käsitykset avioliitosta ja parisuhteesta, yhteisön vaikutus ja käsitykset, uskonto voimavarana, uskonnolliset vakaumukset, yhteiskunnalliset tahot voimavarana sekä epäusko yhteiskunnallisia tahoja kohtaan ja resurssien puute.

Abstrahoinnissa muodostettiin viisi yläluokkaa: psykologiset tekijät, voimaannuttavat tekijät, kulttuurilliset tekijät, uskonnolliset tekijät ja yhteiskunnalliset tekijät. Taulukossa 4. esitellään aineiston abstrahointi.

TAULUKKO 4. Aineiston abstrahointi

Alaluokka	Yläluokka
Tunteilla reagointi	Psykologiset tekijät
Alistuminen väkivaltaan	
Väkivallan kieltäminen	
Lapset ja perhe voimavarana	Voimaannuttavat tekijät
Ajatuksia muualle vievät tekijät ja toiminnot	
Oman turvallisuuden suunnittelu	
Vastaan taistelevainen	
Käsitykset naisen roolista	Kulttuurilliset tekijät
Kulttuuriset käsitykset avioliitosta ja parisuhteesta	
Yhteisön vaikutus ja käsitykset	
Uskonto voimavarana	Uskonnolliset tekijät
Uskonnolliset vakaumukset	
Yhteiskunnalliset tahot voimavarana	Yhteiskunnalliset tekijät
Epäusko yhteiskunnallisia tahoja kohtaan ja resurssien puute	

5 TULOKSET

5.1 Syyt miksi naiset jäävät parisuhteeseen, jossa he kokevat väkivaltaa

Tilanteen vähättely ja kieltäminen mainittiin syyksi jäädä väkivaltaiseen parisuhteeseen. Tutkimuksissa tuli esiin, että naiset muun muassa näyttelivät kaiken olevan hyvin, katsoivat miehen käytöstä läpi sormien sekä vähätelivät väkivallan vakavuutta tai kielsivät sen olemassaolon kokonaan. Osa naisista ei tunnistanut tilanteita väkivallaksi tai eivät tiedostaneet parisuhdeväkivallan olevan väärin. Väkivallan kuviteltiin myös olevan normaalia avioliitossa. (Popescu, Drumm, Mayer, Cooper, Foster, Seifert, Gadd & Dewan 2009; Taherkhani, Negarandeh, Simbar & Ahmadi 2017.)

Väkivallan tekijää kohtaan tunnettu rakkaus mainittiin tutkimuksissa keskeisenä syynä jäädä parisuhteeseen. Väkivaltaista puolisoa halutaan ja yritetään ymmärtää sekä suhteen jatkumista halutaan varjella. Väkivallasta puhuminen koetaan uhkana yhteiselle tulevaisuudelle. Rakkaus väkivallantekijää kohtaan monesti säilyy koetusta väkivallasta huolimatta. Väkivallantekijän lupaukset ja omat haaveet valoisammasta tulevaisuudesta motivoivat jatkamaan väkivaltaisessa parisuhteessa. Väkivaltaisesta suhteesta lähtemistä estävät myös monet pelot, kuten huoli omasta tai lasten turvallisuudesta. Parisuhdeväkivallan uhri on usein sekä konkreettisesti, että mielellisellä tasolla hyvin kiinni väkivaltaisessa puolisossaan. Puolisoita sitoo toisiinsa väkivallan tekojen uhrille tuottamat tunnetilat kuten pelko, ahdistus ja tunne omasta arvottomuudestaan. Myös häpeä sekä itsesyytökset nousivat yhtenä isona tunnealana syyksi, miksi väkivaltaiseen parisuhteeseen jäätiin. (Popescu ym. 2009; Taherkhan ym. 2017; Chuemchit, Chernkwanma, Somrongthong & Spitzer 2018.)

Osa naisista ei lähtenyt väkivaltaisesta parisuhteestaan vaan alistui tilanteeseensa. Naiset kokivat miehen olevan perheenpää, jonka tahtoon naisen tulee alistua. Abeyan, Afeworkin & Yalewin (2012) tutkimuksessa selvisi naisten kokevan, että naisten tulisi sietää ja kätkeä haasteet, joita kohtaavat puolisoiltaan. Osa tutkimukseen vastanneista naisista kertoi hyväksyvänsä, ettei hän pysty tekemään väkivallalle mitään. Tingin (2010) tutkimuksesta selvisi, että afrikka-

laisessa kulttuurissa naisille opetettiin jo lapsena miesten olevan jumalia ja heilä olevan valta naisiin.

Lapset ovat suuri syy siihen, miksi naiset eivät lähde väkivaltaisesta parisuhteesta. He kokivat, etteivät voi olla erossa lapsistaan, eivätkä voineet laittaa lapsiaan kärsimään isättömyydestä. Naiset myös uskoivat lastensa kärsivän, jos he lähtisivät parisuhteesta. Osa tutkimuksiin vastanneista kertoi pelostaan, että suhteesta lähteminen saattaisi järkyttää sukulaisia. Huoli tästä oli erityisen suuri etenkin, jos sukulaiset olivat huonossa kunnossa. Naiset kokivat myös, että heidän ei tulisi puhua asioista, jotka saattaisivat vahingoittaa perhettä. Tutkimuksissa tuli myös esiin kulttuurillinen tekijä, jossa katsottiin lasten kuuluvan miehelle. Tämä oli syy siihen, miksi naiset sietivät väkivaltaista parisuhdetta. (Abeya ym. 2012; Balogun & John-Akinola 2014; Taherkhan ym. 2017.)

Resurssien sekä yhteiskunnallisten tahojen puute mainittiin syyksi jäädä väkivaltaiseen parisuhteeseen. Tutkimusten perusteella osa naisista oli taloudellisesti riippuvainen väkivaltaisesta kumppanistaan. Naisten havaittiin sietäneen väkivaltaista puolisoaan oleskeluluvan takia (Ting 2010). Vastanneilla oli epäuskoa yhteiskunnallisia tahoja kohtaan. Tämä juursi juurensa tiedosta, että muutkaan naiset eivät olleet saaneet apua oikeusjärjestelmästä. Naiset myös tunsivat pelkoa poliisille ilmoittamisesta. He pelkäsivät, että poliisi ei uskoisi heitä. Väkivallan uhrin ammattilaisten taholta kohtaama puuttumattomuus väkivaltaan koettiin viestiksi, ettei avun hakemisesta jatkossakaan olisi hyötyä. (Popescu ym. 2009; Ting 2010; Taherkhan ym. 2017.)

Kulttuuriset ja uskonnolliset tekijät nousivat osassa tutkimuksia esiin syynä sille, miksi naiset jäävät väkivaltaiseen parisuhteeseen. Kulttuurilliset käsitykset naisen roolista ovat merkittävä syy sille, miksi naiset jäävät väkivaltaiseen parisuhteeseen. Tutkimuksista nousee esiin ajatusmaailma, jonka mukaan naisen tulee olla kärsivällinen ja joustava sekä tottelevainen vaimo. Tällaiset asenteet ja uskomukset ovat juurtuneet syväälle joihinkin kulttuureihin. Yhteisön vaikutus ja käsitykset pitävät myös naisia väkivaltaisissa suhteissaan. Yhteisön leimamaksi ja häväistyksi tulemisen riski uhkaa joissakin kulttuureissa naisia, jotka hylkäävät väkivaltaisen puolisonsa. (Popescu ym. 2009; Abeya ym. 2012; Balogun ym. 2014; Taherkhan ym. 2017.) Uskonnolliseksi syyksi parisuhteeseen

jäämiselle osassa tutkimuksista nousi muun muassa se, että avioeron katsottiin olevan syntiä, jollei tapaukseen liittynyt aviorikosta. Tutkimuksiin vastanneet ajattelivat avioliiton olevan ikuista. Suurelle osalle uskonnollisen vakauksen omaavista vastaajista seurakunnan vaikutus oli merkittävää. Seurakunta ja papit sekä naisen oma perhe vahvistivat sanomaa, että kristityt miehet eivät ole väkivaltaisia ja kristittyjen avioliitot ovat onnellisia. Pastorit tukivat avioliitossa pysymistä huolimatta väkivallasta. (Popescu ym. 2009; Abeya ym. 2012; Chuemchit ym. 2018.)

5.2 Naisten selviytymiskeinot parisuhteessa, jossa he kokevat väkivaltaa

Usein käytetty selviytymiskeino oli tilanteen kieltäminen, myös väkivallan vähätely oli yleistä. Naiset toivat selviytymiskeinona esiin myös välinpitämättömän asenteen väkivaltaa kohtaan. (Rizo 2015; Jones & Vetere 2016; Kanagaratnam, Mason, Hyman, Manuel, Berman & Toner 2012.) Aviomiehen välttely oli yksi yleisistä selviytymiskeinoista. Vastaajat välttelivät kontaktia sekä puhumista aviomiehensä kanssa. Yleensä he kommunikoivat puolisoitensa kanssa lasten tai muiden perheenjäsenten välityksellä. Naiset takasivat selviytymistään myös suunnittelemalla pakoaineita. Tähän strategiaan kuului muun muassa auton avaimen piilottaminen tai pitäminen lähellä sekä pakoreittien suunnitteleminen. Naiset koittivat myös rauhoittaa ja miellyttää kumppaniaan välttääkseen väkivaltaa. Monet naisista olivat jatkuvasti varuillaan ja yrittivät kaikkensa pitääkseen kumppaninsa onnellisina. Rauhoittamistaktiikat sisälsivät aktiiviset yritykset parantaa tilannetta ja niillä oli merkittävä vaikutus väkivaltaisessa parisuhteessa selviämiseen. (Bhandari, Bullock, Anderson, Danis & Sharps 2011; Kanagaratnam ym. 2012; Zakar, Zakria Zakar & Krämer 2012; Rizo 2015; Ursa & Koehn 2015.) Zakarin ym. (2012) tutkimuksesta selvisi koulutettujen ja hyvät sosiaaliset suhteet omaavien naisten käyttävän erilaisia selviytymiskeinoja kuin vähemmän koulutettujen ja sosiaalisesti eristyneiden naisten.

Naiset selvisivät keksimällä tekosyitä kumppaninsa väkivaltaiselle käytökselle ja uskoivat heidän rakkautensa ja kärsivällisyytensä muuttavan väkivaltaisen kumppanin käytöstä. Naiset myös uskoivat puolisonsa lupailut ja vakuuttelut oman käytöksensä muuttumisesta. Osa väkivaltaa kokeneista naisista yritti

ymmärtää väkivaltaista kumppaniaan. He myös halusivat antaa kumppanilleen uusia mahdollisuuksia. (Bauman, Haaga & Dutton 2008; Zakar ym. 2012; Rizo 2015; Ursa & Koehn 2015.)

Tutkimusten mukaan naiset pitivät lapsiaan voimavaranaan, jonka avulla he jaksoivat jatkaa väkivallan varjostamassa parisuhteessaan (Bauman ym. 2008; Jones & Vetere 2016). Väkivaltaisessa parisuhteessa selvittiin myös ajatuksia muualle vievien tekijöiden ja toimintojen avulla. Naiset muun muassa keskittyivät parisuhteen positiivisiin puoliin sekä miettivät parisuhteen parempia aikoja. Useat vastanneista naisista saivat apua muille asiasta kertomisesta. Yleisin ajatus väkivallasta muualle vievä selviytymiskeino oli päihteiden käyttö. (Bauman ym. 2008; Ting 2010; Rizo 2015; Jones & Vetere 2016.) Naiset harhauttivat ajatuksiaan väkivallasta pois myös liikunnan avulla, uusia ystävyys-suhteita muodostamalla sekä lohturuoan syömisellä (Bauman ym. 2008; Ursa & Koehn 2015). Osa tutkimuksiin vastanneista naisista pysytteli kiireisenä parhaansa mukaan, jotta välttyivät ajattelemasta väkivaltaista parisuhdettaan. Työ oli monille naisille yksi harhauttavista tekijöistä. (Ting 2010; Bhandari ym. 2011.)

Kanagaratnam ym. (2012) tutkimukseen vastanneista naisista kaikki nimesivät ammattilaisavun etsimisen selviytymiskeinokseen. Osa naisista näki poliisin yhteiskunnallisena voimavarana, jonka turvaan he pääsivät pakoon väkivaltaista kumppaniaan (Jones & Veter 2016).

Useassa tutkimuksessa tuli esiin uskonto selviytymiskeinona. Tutkimuksiin vastanneet naiset saivat lohtua suhteestaan jumalaan. Uskontoon liittyvät selviytymisstrategiat pitivät sisällään rukoilun, osallistumisen jumalanpalveluksiin, liittymisen uskonnollisiin ryhmiin sekä hengellisten kirjojen lukemisen. (Bauman ym. 2008; Ting 2010; Kanagaratnam ym. 2012; Zakar ym. 2012; Rizo 2015.) Lähes kaikki Zakarin ym. (2012) tutkimukseen osallistuneet naiset turvautuivat jonkilaiseen uskonnolliseen toimintaan selvitäkseen väkivaltaisessa parisuhteessa.

6 POHDINTA

6.1 Tulosten tarkastelu

Tutkimuksista voi päätellä, että suhteeseen jääminen tai siitä lähteminen ei väkivaltatilanteissa useinkaan ole puhdas valintakysymys. Tutkimuksista tulee keskeisesti esille, miten väkivaltaiseen parisuhteeseen jäämiseen vaikuttavat monet erilaiset tekijät, kuten se miten tilanne vaikuttaa lapseen, kuinka väkivallan tekijä reagoi ja miten yhteisö kohtelee väkivaltaisesta parisuhteesta lähtenyttä naista tai miten väkivallan uhri selviää taloudellisesti, jos parisuhde päättyy. Parisuhdeväkivalta on moniulotteinen ongelma, jonka takaa voidaan löytää yksilön henkisen pahoinvoinnin ohella monia kulttuurillisia ja yhteiskunnallisia epäkohtia. Parisuhdeväkivalta saattaa haavoittaa ja vaikuttaa kokonaisvaltaisesti naisen hyvinvointiin, aiheuttaen sekä fyysistä että psyykkistä pahoinvointia.

Tuloksista ilmeni, että parisuhdeväkivaltaa kokeneet naiset eivät aina hakeutuneet avun piiriin, johtuen luottamuspulasta yhteiskunnallisia tahoja kohtaan. Vain murto-osa naisten kohtaamasta väkivallasta tulee poliisin sekä terveydenhuollon ammattilaisten tietoon. Parisuhdeväkivalta aiheuttaa inhimillistä kärsimystä. Siitä huolimatta parisuhdeväkivaltaa koskeva ymmärrys on kapea-alaista ja parisuhdeväkivallan tunnistaminen ja siihen puuttuminen koetaan vaikeaksi (Lindholm, Nordman & Eriksson 2011). Viranomaiset saattavat epäröidä puuttua asiaan syystä, että se mielletään tai halutaan mieltää puolisoiden keskinäiseksi asiaksi. Viranomaiset saattavat epäillä, tietää tai jopa todistaa väkivallantekojä, mutta niihin puuttuminen saatetaan silti kokea toisen yksityisyyden rajat ylittävänä. Asian yksityinen luonne on mennyttä, kun yksilön itsemääräämisoikeus siirtyy toisen – parisuhdeväkivaltatapauksissa väkivallantekijän hallintaan. On siis absurdia kainostella aihetta yksityisyyteen vedoten, jos tarkastellaan sitä, kuinka väkivallan teot riistävät uhrinsa yksityisyyttä.

Terveydenhuollon ammattilaisilta uupuu aikaa sekä asiantuntemusta ja sitä kautta itseluottamusta, jonka avulla he voisivat tunnistaa mahdollisia parisuhdeväkivallan uhreja työssään. Täydennyskoulutusten avulla voidaan lisätä terveydenhuollon ammattilaisten itseluottamusta ja sitä kautta parisuhdeväkivallan

tunnistamista ja siihen puuttumista. Parisuhdeväkivaltaan perehtyneemmät työntekijät voivat toimia voimavarana kolleegoilleen, joiden tunto omasta osaamisesta parisuhdeväkivaltatilanteisiin puuttujana on vajavainen. Terveystieteiden ammattilaisella tulee olla myös aikaa tutustua asiakkaan taustatietoihin, joista voi ilmetä esimerkiksi hoidon tarpeen toistuvuus. Vammahistorian perusteella voi epäillä asiakkaalla olevan kokemusta parisuhdeväkivallasta. (Peräaho 2015; Kivelä, Leppäkoski, Kälvinmäki, Ruohoniemi, Puolijoki & Paavilainen 2016.) Uhrin oman tahdon ja aktiivisuuden herättely esimerkiksi kysymyksillä tämän omasta fyysisestä turvallisuudesta voi tukea irrottautumista väkivallan kierteestä. Huolimatta siitä, että aiheeseen liittyviä tabuja on murrettu ja siitä on käyty yleistä keskustelua, vaikenemisen kulttuuri verhoaa edelleen yksittäisiä tapauksia. Häpeä, syyllisyys, pelko ja suru jäävät yksinäisiksi kokemuksiksi, jotka vievät uhrin ja/tai tekijän viimeiset voimavarat tilanteesta ulospääsemiseksi tai sen katkaisemiseksi. Tässä kohtaa ammattilaisen väliintulo on usein ratkaisevassa merkityksessä.

Ammattilaisinterventioissa tarvitaan väkivaltatyön erityisosaamisen lisäksi ymmärrystä asiakkaan kulttuurisesta ja uskonnollisesta taustasta hoitotyön prosessin onnistumisen varmistamiseksi. Muun muassa Väestöliitto sekä Terveystieteiden ja hyvinvoinninlaitos ovat julkaisseet oppaita maahanmuuttaja-asiakkaan kohtaamisiin hoitotyössä. Erilaisten kulttuuristen toimintamallien tuntemus on edellytys hyvälle kohtaamiselle (Nieminen 2014, 23). Monikulttuurisen asiakkaan hoitotyössä päämääränä on asiakkaan kulttuurisen taustan huomioiminen hyvinvoinnin ja terveyden edistämiseksi (Mulder, Koivula & Kaunonen 2015). Terveystieteiden ammattilaisten tulee toteuttaa kulttuurisensitiivistä työtettä, joka tarkoittaa kulttuurisesti kunnioittavia vuorovaikutustaitoja ja arvostavaa kohtaamista asiakkaan ja ammattilaisen välillä. Paitsi ammattilaisella myös asiakkaalla on oikeus ilmaista omaa kulttuuriaan ja tulla kuulluksi ja hyväksytyksi. (THL 2019.) Osa vieraan kulttuurin tavoista nähdään helposti moraalisesti tuomittavina. Terveystieteiden ammattilaisten tulee kyetä unohtamaan hoitotyössä henkilökohtaiset näkemyksensä, sillä opinnot ja ammatti hoitotyön parissa eivät tähtää mielipidevaikuttamiseen, vaan avunantamiseen ja toisen ihmisen kokonaisvaltaiseen kohtaamiseen.

Opinnäytetyön tutkimusten tuloksista nousi esille runsaasti erilaisia variaatioita selviytymiskeinoista, joita naiset käyttävät selvitäkseen väkivaltaisessa parisuhteessa. Tutkimuksesta selvisi, että koulutetummat naiset käyttivät erilaisia selviytymiskeinoja, kuin vähemmän koulutetut ja sosiaalisesti eristetyt naiset (Zakar ym. 2012). Tutkimuksiin vastanneet naiset mainitsivat terveydenhuollon ammattilaisille puhumisen olevan yksi selviytymiskeinoistaan. Naiset toivoivat terveydenhuollon ammattilaisten kysyvän herkemmin parisuhteen tilanteesta ja mahdollisesta väkivallasta. Väkivaltaa kokeneella ei välttämättä ole voimavaroja hakea apua oma-aloitteisesti. Pelkästään tukipalvelujen yhteystietojen antaminen ei riitä, vaan tutkimukset osoittavat parisuhdeväkivallan uhreiksi joutuneiden naisten tarvitsevan ja kaipaavan yksityiskohtaista ohjausta miten tukipalveluiden piiriin pääsee. (Kaittila 2017a, 94.) Jotta terveydenhuollon ammattilainen voisi toimia voimaannuttavana tekijänä ja auttaa parisuhdeväkivallan uhria tulee uhrin kokea työntekijä empaattisena ja tilanne kiireettömänä. Tilat, joissa naiset tapaavat ammattiauttajia vaikuttavat myös oleellisesti naisten haluun kertoa kokemastaan parisuhdeväkivallasta. Yksityinen ja rauhallinen tila helpottaisi todennäköisesti parisuhdeväkivallasta puhumista. Aktiivinen kysely ja puheeksiotaminen saattaisivat helpottaa kartoittamaan asiakkaalla käytössä olevia muita selviytymiskeinoja. Aina ei ole tarkoituksenmukaista saada naista lähtemään väkivaltaisesta suhteestaan, vaan tukea häntä selviämään tilanteessaan. Päätös lähtemisestä ei ole pieni asia vaan kokonaisvaltainen muutos ja näin ollen pitkäaikainen prosessi.

6.2 Eettisyys ja luotettavuus

Kaiken tieteellisen toiminnan ydin on tutkimuksen eettisyys (Kankkunen & Vehviläinen-Julkunen 2013, 211). Eettisesti hyväksyttävä ja luotettava sekä tuloksiltaan uskottava tieteellinen tutkimus voi olla vain, jos tutkimus on toteutettu hyvän tieteellisen käytännön edellytyksien mukaisesti. Hyvän tieteellisen käytännön perusteet luovat tarkkuus ja rehellisyys tutkimustyössä, tieteellisen tutkimuksen kriteerit täyttävät tiedonhaku- ja tutkimusmenetelmät, asianmukaiset lähdeviitteet, tutkimusluvan hakeminen sekä toteutuksen raportointi. Tutkijoiden tulee kyetä olemaan ennakkoluulottomia ja puolueettomia tulosten arviointi- ja päätöksenteko tilanteessa. (Tutkimuseettinen neuvottelukunta.) Koska toteu-

timme opinnäytetyömme kirjallisuuskatsauksena, opinnäytetyömme eettisyys pohjautui omaan kykyymme tarkastella aihetta ennakkoluulottomasti ja neutraalisti. Opinnäytetyötä tehdessämme noudatimme Helsingin julistuksen periaatteita. Helsingin julistus on kansainvälisesti hyväksytty tutkimusetiikan ohjeistus. Helsingin julistuksen lisäksi noudatimme American Nurses Association vuonna 1995 julkaisemia hoitotieteellisen tutkimuksen eettisiä ohjeita. (Kankkunen & Vehviläinen-Julkunen 2013, 212, 217-218.) Aiheen merkitystä ja tärkeyttä pohdittiin yhteiskunnallisesti ja tutkimusaiheen valinta oli tämän kirjallisuuskatsauksen tekijöiden eettinen ratkaisu.

Kirjallisuuskatsauksen tutkimukset valittiin kriittisesti ja niiden edellytettiin olevan kotimaisia tai kansainvälisiä tieteellisiä julkaisuja. Luotettavuuden takaamiseksi hakuja suorittivat molemmat kirjallisuuskatsauksen tekijät. Jokaisen tutkimuksen luotettavuutta arvioitiin erikseen Joanna Briggs Instituution tarkistuslistojen perusteella. Tulkitsimme tutkimuksia neutraalisti tutkijaa mukaillen ja alkuperäistekstiä kunnioittaen. Valitsimme kirjallisuuskatsauksen tutkimuksiin vain vertaisarvioituja tutkimuksia. Lisäksi käytimme tiedonhaussa aikarajausta, jolla taattiin tutkimustiedon tuoreus. Kirjallisuuskatsauksen toteuttaminen, kirjallisuushaku, aineiston kuvaus ja laadunarviointi sekä aineiston analyysi kuvattiin yksityiskohtaisesti. Lisää luotettavuutta opinnäytetyöllemme tuo informaation konsultointi hakulausekkeiden osalta. Kaikki työssä käytetyt lähteet valittiin kriittisesti, osan kohdalla jouduttiin tekemään kompromisseja esimerkiksi lähteen tuoreuden kanssa, kun tietoa ei löytynyt uudemmista teoksista. Opinnäytetyön tutkimuslupa saatiin Tampereen ammattikorkeakoulun koulutuspäälkoltä.

Kaikki kirjallisuuskatsauksemme valikoituneet tutkimukset ovat englanninkielisiä, joten käänkösvirheet ovat mahdollisia. Apuna tutkimusten suomentamiseen käytimme MOT- ja Termix-sanakirjoja. Jokaisessa kappaleessa pyrimme käyttämään useampaa lähdeä, jotta tekstin luotettavuus saatettiin varmistaa useamman lähteen avulla. Kaikkien kappaleiden kohdalla tämä ei kuitenkaan toteutunut ja tämä saattaa heikentää tekstin luotettavuutta. Osa käyttämistämme lähteistä ovat kirjoja, joiden luotettavuutta pidetään heikompana, kuin internetistä löytyvää tieteellistä tietoa, jota voidaan tarpeentullen päivittää, tämä saattaa osaltaan heikentää työmme luotettavuutta.

6.3 Jatkotutkimusehdotukset

Työmme tavoitteena oli lisätä terveydenhuollon ammattilaisten ymmärrystä väkivaltaa kokeneiden naisten kohtaamiseen; syihin mikä saa naiset jäämään parisuhteeseen, jossa he kokevat väkivaltaa ja siihen minkälaisia selviytyiskeinoja naisilla on väkivaltaisissa parisuhteissa. Suomalaista tutkimusaineistoa ei aiheesta löytynyt, mutta kansainvälisiä tutkimuksia aiheesta on runsaasti saatavilla. Tutkimuksista ei selvinnyt, mitä ihmiset tarkoittavat parisuhdeväkivallalla. Väkivallan määrittely, se miten siihen suhtaudutaan yhteiskunnassa ja minkälaisia palveluja väkivallasta kärsiville on tarjolla, vaihtelee ajasta ja paikasta riippuen. Avunhakemista motivoiviin sekä estäviin tekijöihin vaikuttaa myös ympäristö, jossa väkivallan uhriksi joutunut nainen elää. Kotimaista tutkimusta avunhakemisesta tarvitaan, jotta pystyttäisiin kartoittamaan, miten palvelujärjestelmä Suomessa tukee tai estää avunhakemista sekä miten erilaiset sosioekonomiset asemat vaikuttavat avunhakemiseen.

LÄHTEET

- Abeya, S., Afework, M. & Yalew, A. 2012. Intimate partner violence against women in west Ethiopia: a qualitative study on attitudes, woman's response, and suggested measures as perceived by community members. *Reproductive Health* 9(14).
- Ahonen, T-M. 2014. Väkivallasta voi päästä irti. *Mielenterveys* 53(3), 34-37.
- AL 234/1929. Avioliittolaki. Annettu 13.6.1929. Viim. muutos 8.2.2019. Viitattu 23.2.2019.
- Balogun, M. & John-Akinola, Y. 2015. A Qualitative Study of Intimate Partner Violence Among Women in Nigeria. *Journal of Interpersonal Violence* 30(14), 2410-2427.
- Bauman, E., Haaga, D. & Dutton, MA. 2008. Coping with Intimate Partner Violence: Battered Women's Use and Perceived Helpfulness of Emotion-Focused Coping Strategies. *Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma* 17(1), 23-41.
- Becker, G. 1991. *A Treatise on the Family*, Enlarged Edition. Cambridge: Harvard University.
- Bhandari, S., Bullock, L., Anderson, K., Danis, F. & Sharps, P. 2011. Pregnancy and Intimate Partner Violence: How Do Rural, Low-Income Women Cope?. *Health Care for Women International* 32, 833-854.
- Chuemchit, M., Chernkwanma, S., Somrongthong, R. & Spitzer, D. 2018. Thai women's experiences of and responses to domestic violence. *International Journal of Women's Health* 10, 557-565.
- European Union Agency for Fundamental Rights. 2014. *Violence against women: an EU wide survey*. Luxemburg. Publications Office of the European Union. Luettu 31.1.2019 <http://fra.europa.eu/en/publication/2014/violence-against-women-eu-wide-survey-main-results-report>
- Flinck, A. & Paavilainen, E. 2009. Pettymysten ja piinan parisuhde – naisten ja miesten kokemuksia parisuhdeväkivaltaan johtavista tekijöistä. *Hoitotiede* 21(3), 196-206.
- Folkman, S. 2008. The case for positive emotions in the stress process. *Anxiety, Stress & Coping* 21(1), 3-14.
- Garcia-Moreno, C., Guedes, A. & Knerr, W. 2012. *Intimate partner violence*. World Health Organization.
- Hannus, R., Mehtola, S., Natunen, L. & Ojuri, A. 2011. *Veitsen terällä. Naiseus ja parisuhdeväkivalta*. Hämeenlinna: Kariston Kirjapaino Oy.
- Hautamäki, J. 2013. *Mikä minuun meni? Tositarinoita suomalaisesta perheväkivallasta*. Nørhaven. Tanska: Gummerus Kustannus Oy

Hoitotyön tutkimussäätiö. Luettu 19.04.2019. <https://www.hotus.fi/jbin-kriittisen-arvioinnin-tarkistuslistat/>

Hutri, M. 2008. Pieni kirja copingista. Psyykkinen selviytyminen ja selviytymiskeinot työuran haasteissa. Helsinki: Yliopistopaino.

Isdal, P. 2000. Meningen med volden. Oslo: Kommuneforlaget.

Isotalo, J. varatuomari. 2019. Konsultointi 25.2.2019. Konsulttoija Valio, O. Tampere: Tampereen ammattikorkeakoulu.

Jinseok, K. & Gray, K. 2008. Leave or Stay? Battered Women's Decision to Leave After Intimate Partner Violence. *Journal of Interpersonal Violence* 23 (10), 1465-1482.

Jones, A. & Vetere, A. 2016. "You just deal with it. You have to when you've got a child": A narrative analysis of mothers accounts of how they coped, both during an abusive relationship and after leaving. *Clinical Child Psychology and Psychiatry* 22(1), 74-89.

Kainulainen, H. 2011. Naisten puolella, väkivaltaa vastaan. *Kvinnoforskning*.

Kainulainen, H. & Niemi, J. 2017. Parisuhdeväkivallan tunnistaminen rikosoikeudellisessa järjestelmässä. Teoksessa Niemi, J., Kainulainen, H. & Honkatukia, P. (toim.) Sukupuolistunut väkivalta. Oikeudellinen ja sosiaalinen ongelma. Tampere: Vastapaino, 138-155.

Kaittä, A. 2017a. Parisuhdeväkivaltaa kokeneet naiset avun hakijoina. Teoksessa Niemi, J., Kainulainen, H. & Honkatukia, P. (toim.) Sukupuolistunut väkivalta. Oikeudellinen ja sosiaalinen ongelma. Tampere: Vastapaino, 89-103.

Kaittä, A. 2017b. Rahakonfliktit ja taloudellinen väkivalta parisuhteissa. Turun Yliopisto: Painosalama Oy.

Kanagaratnam, P., Mason, R., Hyman, I., Manuel, L., Berman, H. & Toner, B. 2012. Burden of Womanhood: Tamil Women's Perceptions of Coping with Intimate Partner Violence. *J Fam Viol* 27, 647-658.

Kangasniemi, M., Utriainen, K., Ahonen, S-M., Pietilä, A-M., Jääskeläinen, P. & Liikanen, E. 2013. Kuvaileva kirjallisuuskatsaus: eteneminen tutkimuskysymyksestä jäsenettyyn tietoon. *Hoitotiede* 25(4), 291-301.

Kankkunen, P. & Vehviläinen-Julkunen, K. 2013. Tutkimus hoitotieteessä. 3. uudistettu painos. Helsinki: Sanoma Pro Oy.

Kivelä, S., Leppäkoski, T., Kälvinmäki, J., Ruohoniemi, J., Puolijoki, H. & Paavilainen, E. 2016. Miten parisuhdeväkivalta näyttäytyy terveydenhuollossa. *Sosiaalilääketieteellinen aikakauslehti* 53, 98-107.

Kniivilä, S., Lindblom-Ylänne, S. & Mäntynen, A. 2017. Tiede ja teksti. Tehoa ja taitoa tutkielman kirjoittamiseen. Printon Trükikoda. Tallinna: Gaudeamus Oy.

Krug, E., Dahlberg, L., Mercy, J., Zwi, A. & Lozano R. 2005. Väkivalta ja terveys maailmassa - WHO:n raportti. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Kyngäs, H., Elo, S., Pölkki, T., Kääriäinen, M. & Kanste, O. 2011. Sisällönanalyysi suomalaisessa hoitotieteellisessä tutkimuksessa. *Hoitotiede* 23(2), 108-148.

Lehtiö, L. & Johansson, E. 2016. Järjestelmällinen tiedonhaku hoitotieteessä. Teoksessa Stolt, M., Axelin, A. & Suhonen R. (toim.) Kirjallisuuskatsaus hoitotieteessä. 2.korjattu painos. Hoitotieteen laitoksen julkaisuja, tutkimuksia ja raportteja. Turku: Turun yliopisto, 35-55.

Leppäkoski, T., Flinck, A. & Paavilainen, E. 2010. Parisuhdeväkivallan tunnistamista ja siihen puuttumista koskevan alustavan, käytäntöä kuvaavan teorian kehittäminen. *Hoitotiede* 22(3), 231-241.

Leppäkoski, T., Flinck A., Paavilainen, E., Jokisalo, R., Rajala, T. & Tuohimäki, E. 2010. Parisuhdeväkivalta – tunnistaminen, puuttuminen ja koulutustarpeet. *Tutkiva Hoitotyö* 8(4), 29-35.

Leppäkoski, T., Åstedt-Kurki, P. & Paavilainen, E. 2010. Identification of women exposed to acute physical intimate partner violence in an emergency department setting in Finland. *Scandinavian Journal of Caring Sciences* 24, 638-647.

Lidman, S. 2015. Väkivaltakulttuurin perintö. Sukupuoli, asenteet ja historia. Tallinna: Gaudeamus Oy.

Lindholm, T., Eriksson, K. & Nordman, T. 2011. Parisuhdeväkivalta ja kärsimys naisten ja miesten kokemana. *Hoitotiede* 23(1), 14-23.

Metso, R-M. 2018. Miksi se ei vain lähde? Väkivaltainen parisuhde ja miten siitä pääsee irti. 1.painos. Atena Kustannus Oy.

Metsäpelto, R-L. & Feldt, T. 2009. Meitä on moneksi. Persoonallisuuden psykologiset piirteet. Jyväskylä: PS-kustannus.

Mider, D. 2013. The anatomy of violence: A study of the literature. *Aggression and Violent Behavior* 18(6), 702-708.

Mulder, R., Koivula, M. & Kaunonen, M. 2015. Hoitohenkilökunnan monikulttuurinen osaaminen – pilottitutkimus. *Tutkiva Hoitotyö* 13(1), 24-34.

National Institute for Health and Care Excellence. 2015. Violence and aggression: short-term management in mental health, health and community settings. NICE guideline. Luettu 30.1.2019. <https://www.nice.org.uk/guidance/ng10/resources/violence-and-aggression-shortterm-management-in-mental-health-health-and-community-settings-pdf-1837264712389>

Niela-Vilén, H. & Hamari, L. 2016. Kirjallisuuskatsauksen vaiheet. Teoksessa Stolt, M., Axelin, A. & Suhonen, R. (toim.) Kirjallisuuskatsaus hoitotieteessä.

2.korjattu painos. Hoitotieteen laitoksen julkaisuja, tutkimuksia ja raportteja. Turku: Turun yliopisto, 23-34.

Niemi, J. 2010. Koti – vaarallisin paikka vai rauhan tyyssija?. *Lakimies* 7-8, 1249-1265.

Niemi, J., Kainulainen, H. & Honkatukia, P. 2017. Sukupuolistunut väkivalta. Oikeudellinen ja sosiaalinen ongelma. Tampere: Vastapaino.

Nieminen, M. 2014. Monikulttuurinen asiakastyö. Helsinki: Tietosanoma.

Nousiainen, K. & Pentikäinen, M. 2017. Naisiin kohdistuva väkivalta ihmisoikeuskysymyksenä. Suomi alisuorittaja. Teoksessa Niemi, J., Kainulainen, H. & Honkatukia P. (toim.) Sukupuolistunut väkivalta. Oikeudellinen ja sosiaalinen ongelma. Tampere: Vastapaino, 51-67.

Nur Hayati, E., Eriksson, M., Hakimi, M., Högberg, U. & Emmelin, M. 2012. "Elastic band strategy": women's lived experiences of coping with domestic violence in rural Indonesia. Cluster: gender and health.

Peräaho, H. 2015. Perheväkivallan tunnistaminen, siihen puuttuminen ja työntekijöiden toiminta perheväkivaltilanteissa. Tampere: Tampereen yliopisto. Terveystieteiden yksikkö.

Piispa, M. & Heiskanen, M. 2017. Sukupuoli ja väkivalta tilastoissa. Miksi tarvitaan tietoa väkivallan yleisyydestä?. Teoksessa Niemi, J., Kainulainen, H. & Honkatukia P. (toim.) Sukupuolistunut väkivalta. Oikeudellinen ja sosiaalinen ongelma. Tampere: Vastapaino, 68-88.

Popescu, M., Drumm, R., Mayer, S., Cooper, L., Foster, T., Seifert, M., Gadd, H. & Dewan, S. 2009. "Because of my beliefs that I had acquired from the church...": Religious Belief-based Barriers for Adventist Women in Domestic Violence Relationships. *Social Work & Christianity* 36(4), 394-414.

Rizo, C. 2016. Intimate Partner Violence Related Stress and the Coping Experiences of Survivors: "There's Only So Much a Person Can Handle". *J Fam Viol* 31, 581-593.

Ronkainen, S. 2017. Mitä väkivalta on? Erontekojen tärkeydestä, yhteyksien näkemisestä. Teoksessa Niemi, J., Kainulainen, H. & Honkatukia, P. (toim.) Oikeudellinen ja sosiaalinen ongelma. Tampere: Vastapaino, 19-35.

Ronkainen, S., Pehkonen, L., Lindblom-Ylänne, S. & Paavilainen, E. 2013. Tutkimuksen voimasanat. Helsinki: Sanoma Pro Oy.

Sajama, S. 2008. Tuhat ja yksi tarinaa. *Tehy* 28(2), 70-74.

Salminen, A. 2011. Mikä kirjallisuuskatsaus? Johdatus kirjallisuuskatsauksen tyyppeihin ja hallintotieteellisiin sovelluksiin. *Opetusjulkaisuja* 62. Julkisjohtaminen 4. Vaasa: Vaasan yliopisto.

Sigalla, G., Mushi, D. & Gammeltoft, T. 2018. "Staying for the children": The role

of natal relatives in supporting women experiencing intimate partner violence during pregnancy in northern Tanzania – A qualitative study. University of North Carolina.

Sonkin, D., Martin, D. & Walker, L. 1985. *The Male Batterer. A Treatment Approach*. New York: Springer.

Stolt, M., Axelin, A. & Suhonen, R. 2016. Kirjallisuuskatsaus hoitotieteessä. 2.korjattu painos. Turku: Turun yliopisto. Hoitotieteen laitoksen julkaisuja, tutkimuksia ja raportteja.

Stylianou, A. 2018. Economic Abuse Within Intimate Partner Violence: A Review of the Literature. *Violence and Victims* 33(1), 3-22.

Sulosaari, V. & Kajander-Unkuri, S. 2016. Integroitu kirjallisuuskatsaus. Teoksessa Stolt, M., Axelin, A. & Suhonen R. (toim.) Kirjallisuuskatsaus hoitotieteessä. 2.korjattu painos. Hoitotieteen laitoksen julkaisuja, tutkimuksia ja raportteja. Turku: Turun yliopisto, 107-117.

Taherkhani, S., Negarandeh, R., Simbar, M. & Ahmadi, F. 2017. Barriers to seeking help among abused Iranian women. *The Journal of Adult Protection* 19(5), 261-273.

Terveyden ja hyvinvoinnin laitos. 2014. Tiedä ja toimi. Lähisuhdeväkivalta puheeksi sosiaali- ja terveystieteissä. <http://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2014091144620>

Terveyden ja hyvinvoinnin laitos. 2018. Hyvinvointi. Sukupuolistunut väkivalta. Päivitetty 4.7.2018. Luettu 18.1.2019. <https://thl.fi/fi/web/sukupuolten-tasa-arvo/hyvinvointi/sukupuolistunut-vakivalta>

Terveyden ja hyvinvoinnin laitos. 2018. Sukupuoli. Päivitetty 9.10.2018. Luettu 30.1.2019. <https://thl.fi/fi/web/sukupuolten-tasa-arvo/sukupuoli>

Terveyden ja hyvinvoinnin laitos. 2018. Sukupuolistuneen väkivallan muotoja. Päivitetty 4.7.2018. Luettu 23.2.2019. <https://thl.fi/en/web/sukupuolten-tasa-arvo/hyvinvointi/sukupuolistunut-vakivalta/sukupuolistuneen-vakivallan-muotoja>

Terveyden ja hyvinvoinnin laitos. 2018. Väkivallan tunnistaminen ja siihen puuttuminen. Päivitetty 26.11.2018. Luettu 24.2.2019. <https://thl.fi/en/web/vammaispalvelujen-kasikirja/vammaisuus-yhteiskunnassa/vakivalta-ja-vammaisuus/vakivallan-tunnistaminen-ja-siihen-puuttuminen>

Terveyden ja hyvinvoinninlaitos. 2019. Maahanmuutto ja kulttuurinen moninaisuus. Hyviä käytäntöjä. Päivitetty 1.10.2019. Luettu 9.10.2019. <https://thl.fi/fi/web/maahanmuutto-ja-kulttuurinen-moninaisuus/tyon-tueksi/hyvia-kaytantoja>

Terveyden ja hyvinvoinninlaitos. 2019. Maahanmuutto ja kulttuurinen moninaisuus. Työn tueksi. Päivitetty 17.9.2019. Luettu 9.10.2019.

<https://thl.fi/fi/web/maahanmuutto-ja-kulttuurinen-moninaisuus/tyon-tueksi>

Ting, L. 2010. Out of Africa: Coping Strategies of African Immigrant Women Survivors of Intimate Partner Violence. *Health Care for Women International* 31, 345-364.

Toivonen, V. 2017. Pakkoavioliittojen esiintyminen ja ilmitulo Suomessa. Kriminologian ja oikeuspolitiikan instituutti. Helsingin yliopisto. Valtiotieteiden tiedekunta.

Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2013. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Vantaa: Hansaprint Oy.

Tutkimuseettinen neuvottelukunta. Luettu 26.09.2019. www.tenk.fi/fi/hyva-tieteellinen-kaytanta

UN Women National Committee Finland. YK:n tasa-arvojärjestö. Luettu 2.5.2019. www.unwomen.fi

Ursa, M. & Koehn, C. 2015. Young Women's Experiences of Coping with Violence in Intimate Relationships. *Journal of Mental Health Counseling* 37(3), 250-267.

Väestöliitto. 2019. Tietoa parisuhteesta. Luettu 30.1.2019. http://www.vaestoliitto.fi/parisuhde/tietoa_parisuhhteesta/

Välipakka, T. & Lehtosaari, A. 2007. Sata tapaa tappaa sielu. Narsismin uhrit kertovat. Ajatus Kirjat. Jyväskylä: Gummerus Kustannus Oy.

Whittemore, R. & Knalf, K. 2005. The Integrative Review: Updated Methodology. *Journal of Advanced Nursing* 52(2), 546-553.

Zakar, R., Zakria Zakar, M. & Krämer, A. 2012. Voices of Strength and Struggle: Women's Coping Strategies Against Spousal Violence in Pakistan. *Journal of Interpersonal Violence* 27(16), 3268-3298.

LIITTEET

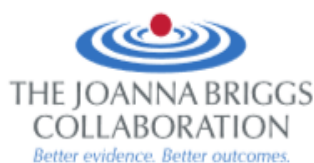
Liite 1. Kirjallisuuskatsauksen tutkimukset

Tekijät, julkaisu- vuosi, maa, (tekstiviite)	Tutkimuksen aihe	Menetelmä ja aineis- to	Keskeiset tulokset	JBI %
Abeya, S., Afewerk, M. & Yalew, A. 2012. Etiopia. (2).	Intimate part- ner violence against wo- men in west Ethiopia: a qualitative study on atti- tudes, wo- man´s res- ponse and suggested measures as perceived by community members	Laadullinen tutkimus, temaattinen analyysi. Ryhmähaastateltu yhteensä 60 naista.	Parisuhdeväkivalta on hy- väksyttyä monessa yhtei- sössä. Suurin osa naisista pysyy hiljaa ja vain osa puo- lustaa itseään.	8/10 80%
Balogun, M. & John-Akinola, Y. 2014. Nige- ria. (4).	A Qualitative Study of Inti- mate Partner Violence Among Wo- men in Nige- ria	Laadullinen tutkimus, temaattimnen analyysi. 56 naista, 15-49 vuotiaita, haastateltu kuudessa ryhmähaastattelussa.	Naiset kuvasivat fyysistä, psykkistä ja seksuaalista väkivaltaa ja hallitsevaa käytöstä. Useimpien osal- listujien mukaan so- siaaliset normit määräisivät käyttäytymismalleja.	7/10 70%
Bauman, E., Haaga, D. & Dutton, MA. 2008. USA. (10).	Coping with Intimate Part- ner Violence: Battered Women´s Use and Per- ceived Helpfulness of Emotion Focused Co- ping Strate- gies	Laadullinen pitkittäistutkimus. Osallistujina 406 naista. Strukturoitu haastattelulomake, useita haastatteli- joita.	Tunnekeskeiset selviytymis- strategiat ovat vähemmän tehokkaita niillä naisilla jotka kokevat enemmän väkivaltaa.	8/10 80%
Bhandari, S., Bullock, L., Anderson, K., Danis, F. & Sharps, P. 2011. USA. (5).	Pregnancy and Intimate Partner Vio- lence: How Do Rural, Low-Income Women Co- pe?	Laadullinen tutkimus, grounded teoria. 20 naista yksilöhaastateltu, yhteensä 32 syv- ähaastattelua.	Osallistujat käyttivät erilaisia strategioita selviytyäkseen parisuhdeväkivallasta, kuten mm. oman turvallisuuden suunnittelu ja ulkopuolisen avun hakeminen.	7/10 70%
Chuemchit, M., Chernkwanma, S., Som- rongthong, R. & Spitzer, D. 2018. Thai- maa, Kanada.	Thai women´s experiences of and re- sponses to domestic vio- lence	Määrällinen tutkimus, SPSS-ohjelmaa käytetty analysointiin. 1444 naista, 20-59 vuotiaita. Yksilöhaastattelut toteutettu kysely-	Parisuhdeväkivalta oli monissa tapauksissa jat- kuvaa. Väkivallalla vaikutusta fyysiseen ja psykkiseen terveyteen sekä työllistymiseen. Naiset kuvastivat neljää selviyty-	6/8 75%

(1).		lomakkeen avulla terveydenhuollon vastaanottokäynnin yhteydessä.	misstrategiaa.	
Jones, A. & Vetere, A. 2016. Iso-Britannia, Norja. (8).	“You just deal with it.You have to when you’ve got a child”: A narrative analysis of mother’s accounts of how they coped, both during an abusive relationship and after leaving	Laadullinen, narratiivinen tutkimus. 8 naista. 25-55 vuotiaita. Toteutettu yksilöhaastatteluina.	Osa haastatelluista naisista kertoi väkivallasta auttaakseen muita. Osa koki, että asiasta on liian vaikea puhua. Kun naisella on lapsi, se on tärkein syy selviytymiskeinojen etsimiseen.	8/10 80%
Kanagaratnam, P., Mason, R., Hyman, I., Manuel, L., Berman, H. & Toner, B. 2012. Kanada. (6).	Burden of Womanhood: Tamil Women’s Perceptions of Coping with Intimate Partner Violence	Laadullinen tutkimus, temaattinen analyysi. 63 naista. Ryhmähaastattelut.	Naisten näkemykset väkivallasta liittyivät syvästi sosiokulttuuriseen kontekstiin ja näihin vaikuttivat myös yhteisön sukupuolirooliodotukset. Naiset suosivat passiivisia selviytymiskeinoja enemmän kuin aktiivisia.	8/10 80%
Popescu, M., Drumm, R., Mayer, S., Cooper, L., Foster, T., Seifert, M., Gadd, H. & Dewan, S. 2009. USA. (12).	“Because of my Beliefs that I had acquired from the church...”: Religious Belief-based Barriers for Adventist Women in Domestic Violence Relationships.	Laadullinen tutkimus, grounded teoria. 40 yli 18 vuotiasta naista. Syvähaastelttu, 3 ryhmähaastattelua.	Naisten uskonnolliset vakaumukset vaikuttivat siihen, kuinka hyvin he tunsivat ja kyseenalaistivat väkivaltaa.	8/10 80%
Rizo, C. 2015. USA. (7).	Intimate Partner Violence Related Stress and the Coping Experiences of Survivors: “There’s Only So Much a Person Can Handle”	Laadullinen tutkimus, grounded teoria. 25 naista. Yksilöhaastattelut.	Tutkimuksen mukaan parisuhdeväkivalta on erikoislaatuinen stressitekijä. Parisuhdeväkivalta aiheuttaa monenlaisia esteitä selviämiseksi, joita ei kohdota muiden stressitekijöiden kohdalla, siksi parisuhdeväkivalta vaatii uusia selviytymiskeinoja.	7/10 70%
Taherkhani, S., Negarandeh, R., Simbar, M. & Ahmadi, F. 2017. Iran.	Barriers to seeking help among abused Iranian women.	Laadullinen tutkimus, sisällön analyysi. 24 naista. Puolistrukturoitu haastattelulomake.	Esteeksi avun hakemiselle nousi neljä teemaa: pelko negatiivisista vaikutuksista, resurssien pula, uskomukset ja asenteet sekä kokemus	7/10 70%

(11).			tuen puutteesta.	
Ting, L. 2010. USA. (3).	Out of Africa: Coping Strategies of African Immigrant Women Survivors of Intimate Partner Violence	Laadullinen tutkimus. 15 naista. Avoin haastattelu.	Haastateltavat käyttivät monia selviytymisstrategioita kuten tulevaisuuteen suuntaaminen, uskonnollisuus, väkivallan hyväksyminen ja välttely.	7/10 70%
Ursa, M. & Koehn, C. 2015. Kanada. (13).	Young Women's Experiences of Coping With Violence in Intimate Relationships	Laadullinen tutkimus, analysoitu fenomenologialla. 5 naista, 19-24 vuotiaita. Puolistrukturoitu haastattelu.	Selviytymiseen liittyi itsensä rauhoittelu, positiivisista asioista nauttiminen ja vähättely, sekä henkilökohtaiset uskomukset.	7/10 70%
Zakar, R., Zakria Zakar, M. & Krämer, A. 2012. Saksa, Pakistan. (9).	Voices of Strength and Struggle: Women's Coping Strategies Against Spousal Violence in Pakistan	Laadullinen tutkimus, grounded teoria. 21 syvähaastattelua, 20-46 vuotiaita naimisissa olevia naisia. Puolistrukturoitu haastattelulomake.	Naiset yrittävät selviytyä parisuhdeväkivallasta käyttäen erilaisia strategioita. Näitä ovat mm. tunnekeskeiset ja ongelmakeskeiset strategiat.	8/10 80%

Liite 2. Arviointikriteerit laadulliselle tutkimukselle

29.11.2018

JBI: Arviointikriteerit laadulliselle tutkimukselle

Tätä kriittisen arvioinnin tarkistuslistaa käytetään laadullisten tutkimusten metodologisen laadun arviointiin. Arvioinnin tarkistuslistaan sisältyy yhteensä 10 arviointikriteeriä, joiden yksityiskohtaiset sisällöt on kuvattu alhaalla. Arvioijan on hyvä tutustua myös Joanna Briggs Instituutin julkaisemaan katsauksen tekijöiden [käsikirjaan](#) arviointia tehdessään. Tarkistuslistan alkuperäinen englanninkielinen versio löytyy tästä [linkistä](#). Kunkin kriteerin toteutuminen arvioidaan asteikolla: Kyllä (K), Ei (E), Epäselvä (?), Ei sovellettavissa (NA). (Lockwood ym. 2015.)

Arvioija _____ Päiväys _____

Tekijä(t) _____ Vuosi _____ Nro _____

Arviointikriteeri	K	E	?	NA
1. Ovatko tutkimuksen tieteenvilofosiset lähtökohdat ja metodologia keskenään yhteensopivat?	☐	☐	☐	☐
2. Ovatko tutkimuksen metodologia ja tutkimuskysymys tai tavoitteet keskenään yhteensopivat?	☐	☐	☐	☐
3. Ovatko tutkimuksen metodologia ja aineiston keruumenetelmät keskenään yhteensopivat?	☐	☐	☐	☐
4. Ovatko tutkimuksen metodologia, aineiston kuvaus ja analyysi keskenään yhteensopivat?	☐	☐	☐	☐
5. Ovatko tutkimuksen metodologia ja tulosten tulkinta keskenään yhteensopivat?	☐	☐	☐	☐
6. Onko tutkijan kulttuuriset tai teoreettiset lähtökohdat kuvattu?	☐	☐	☐	☐
7. Onko tutkijan vaikutus tutkimukseen ja tutkimuksen vaikutus tutkijaan kuvattu?	☐	☐	☐	☐
8. Onko tutkimukseen osallistujat ja heidän äänensä (alkuperäiset ilmaisut) kuvattu asiaankuuluvasti ja riittävällä tasolla?	☐	☐	☐	☐
9. Onko tutkimus toteutettu noudattaen nykyisiä eettisiä periaatteita, ja onko tutkimuksella eettisen toimikunnan hyväksyntä?	☐	☐	☐	☐
10. Perustuvatko tutkimuksen johtopäätökset aineiston analyysiin ja tulosten tulkintaan?	☐	☐	☐	☐

Kokonaisarviointi: Hyväksy Hylkää Lisätietoja tarvitaan

Kommentteja (mukaan lukien hylkäyksen syy):

The Finnish Centre for Evidence-Based Health Care:

A Joanna Briggs Institute Centre of Excellence Suomalaisen käännöksen toteuttanut Hotus, JBI:n luvalla

(Hoitotyön tutkimussäätiö 2018.)

Liite 3. Arviointikriteerit poikkileikkaustutkimukselle

16.4.2019

JBI: Arviointikriteerit poikkileikkaustutkimukselle

Tätä tarkistuslistaa käytetään poikkileikkaustutkimuksen metodologisen laadun arviointiin ja tutkimuksen tuloksiin vaikuttavan mahdollisen harhan tunnistamiseen. Tarkistuslistaan sisältyy yhteensä 8 arviointikriteeriä, joiden yksityiskohtaiset sisällöt on kuvattu alhaalla. Arvioijan on hyvä tutustua myös Joanna Briggs Instituutin julkaisemaan katsauksen tekijöiden [käsikirjaan](#) arviointia tehdessään. Tarkistuslistan alkuperäinen englanninkielinen versio löytyy tästä [linkistä](#). Kunkin kriteerin toteutuminen arvioidaan asteikolla: Kyllä (K), Ei (E), Epäselvä (?), Ei sovellettavissa (NA). (Moola ym. 2017.)

Arvioija _____ Päiväys _____
 Tekijä(t) _____ Vuosi _____ Nro _____

Arviointikriteeri	K	E	?	NA
1. Onko otoksen mukaanotto- ja poissulkukriteerit määritelty selvästi?	☐	☐	☐	☐
2. Onko kohderyhmä ja tutkimusolosuhteet kuvattu riittävän tarkasti?	☐	☐	☐	☐
3. Mitattiinko altistus pätevästi ja luotettavasti?	☐	☐	☐	☐
4. Käyttiinkö objektiivisia, standardoituja kriteereitä osallistujien valintakriteerinä toimineen tilan/tilanteen mittaamiseen?	☐	☐	☐	☐
5. Onko sekoittavat tekijät tunnistettu?	☐	☐	☐	☐
6. Mainitaanko menetelmät, joita käytettiin sekoittavien tekijöiden huomioimisessa?	☐	☐	☐	☐
7. Onko tulosuuttajat mitattu pätevästi ja luotettavasti?	☐	☐	☐	☐
8. Käyttiinkö soveltuvia tilastollisia menetelmiä?	☐	☐	☐	☐

Kokonaisarviointi: Hyväksy Hylkää Lisätietoja tarvitaan

Kommentteja (mukaan lukien syy hylkäykseen):

The Finnish Centre for Evidence-Based Health Care:
 A Joanna Briggs Institute Centre of Excellence
 Suomalaisen käännöksen toteuttanut Hotus JBI:n luvalla.

(Hoitotyön tutkimussäätiö 2019.)

Liite 4. Alkuperäisilmaisut, pelkistykset ja alaluokat

1(12)

Alkuperäisilmaisus	Pelkistys	Alaluokka
1. "Beliefs that their partner would change"	Uskomus, että kumppani muuttuu	Tunteilla reagointi
1. "Fear that they would lose their children"	Pelko lasten menettämisestä	
1. "Fear that something worse might happen"	Pelko, että jotain pahempaa tapahtuu	
1. "Fear that the relationship would end"	Pelko parisuhteen päättymisestä	
2. "If my husband does not beat me, it means that he does not love me"	Mies osoittaa rakkautta lyömällä	
3. "Cognitively reframed their husband's abusive behaviors as love"	Aviomiehen väkivaltaisen käytöksen pitäminen rakkautena	
3. "I used to think that my husband, he's so controlling that I thought it was showing me he loved me"	Ajattu miehen käytöksen johtuvan rakkaudesta.	
3. "Hoping for change and thinking relationship will get better"	Toivo muutoksesta ja parisuhteen paranemisesta	
3. "Hoping their husbands will change"	Toiv aviomiehen muuttumisesta	
3. "Wishful thinking that the abusive behaviors will stop"	Toiveikas ajattel väkivaltaisen käytöksen loppumisesta	
3. "I had hope he would change"	Toivo miehen muuttumisesta	
4. "Some women don't report as this may worsen the situation on ground"	Naiset eivät kerro tilanteesta, koska se saattaisi pahentaa asioita	
6. "They should try to understand the abuser and his behavior"	Väkivaltaista henkilöä ja hänen käytöstään tulisi ymmärtää	
6. "One strategy suggested by young women was to understand the husband's behavior and change her behavior accordingly"	Yksi selviytymiskeino koittaa ymmärtää miehen käytöstä ja muuttaa omaa käytöstä	
6. "It is the woman's responsibility to consider potential reasons for a spouse's abusive behavior and to see if it could be changed"	Naisen velvollisuus on miettiä syitä miehen väkivaltaisuuteen ja yrittää muuttaa niitä	
6. "Work to modify themselves in order to incur less abuse"	Tulisi muokata itsensä sellaiseksi, että aiheuttaa vähemmän väkivaltaa	
7. "Trying to convince themselves that everything was or would be okay"	Itsensä vakuuttelu, että kaikki on, tai tulee olemaan hyvin	
7. "Reframing the situation by making excuses for the abusive partner and his behavior"	Tekosyiden keksiminen kumppanin väkivaltaiselle käytökselle	
7. "Some survivors also mentioned other strategies use to release or vent emotions including breaking dishes, punching a wall or punching bag, screaming and taking emotions out on others"	Tunteiden purkamiskeinot: astioiden rikkominen, seinän ja nyrkkeilysäkin lyömisen, huutamisen ja tunteiden purkamisen muihin	
7. "Crying as the most commonly used strategy to vent emotions"	Itkeminen on yleisimmin käytetty keino tuulettaa tunteita	
8. "The woman felt they had no option but to actively change their behaviour to cope with the challenges they faced"	Tunne, että ei ollut muuta mahdollisuutta kuin muuttaa omaa käytöstään selvitäkseen hankaluuksista	
9. "Hoping he will change"	Toivo kumpparinin muuttumisesta	
9. "He will learn with the passage of time"	Hän oppii ajan kanssa	
9. "My love and patience will change him"	Rakkaus ja kärsivällisyys muuttaa häntä	
9. "Justifying the actions of the husband and blaming herself"	Miehen tekojen oikeuttaminen ja itsesyytely	
9. "It was her fault or failing which caused the violence"	Väkivalta naisen vika	
10. "Thought that changing myself could solve the problem"	Luulo, että ongelma ratkeaa itseään muuttamalla	
10. "Thought that his abuse was the result of	Ajatus miehen olevan väkivaltainen,	

growing up in a violent home"	koska hän on kasvanut väkivaltaisessa kodissa
10. "Tried to figure out why he was violent or abusive"	Yritys ymmärää miehen väkivaltaisuutta
10. "Tried to see the good parts of him"	Yritys nähdä miehen hyvät puolet
10. "Yelled and screamed to let off the steam"	Höyryjen päästely huutamalla
10. "Took it out on other people when I felt angry, upset, or depressed"	Tunteiden purkaminen muihin ihmisiin
10. "Thought that things would get better"	Ajatus asioiden muuttumisesta paremmiksi
10. "Thought that he would stop being violent if he stopped using alcohol or drugs"	Ajatus väkivallan lopettamisesta päihteiden käytön lopettamisen myötä
11. "Fear of loss of family honor"	Pelko perheen kunnian menetyksestä
11. "Participants largely pointed out their fear of negative consequences of help-seeking"	Pelko avunpyynnön kielteisistä seurauksista
11. "Fear of negative consequences of formal disclosure for the partner and children"	Pelko seurauksista kumppunille ja lapsille
11. "Fear of taking revenge on the partner by family members"	Pelko perheen kostamisesta kumppanille
11. "Fear of upsetting family members or friends"	Pelko muiden vaivaamisesta
11. "Fear of upsetting relatives"	Pelko sukulaisten järkyttämisestä
11. "Fear of upsetting relatives was exacerbated especially when relatives were not in good condition"	Pelko sukulaisten järkyttämisestä
11. "Fear of putting the husband at risk"	Pelko miehen asettamisesta vaaraan
11. "Fear of divorce and losing the family"	Pelko erosta ja perheen menettämisestä
11. "Fear of worsening its own situation after seeking help"	Pelko oman tilan pahenemisesta avun hakemisen myötä
11. "Fear of negative consequences of help-seeking was a major barrier to seeking help"	Pelko avun etsimisen seurauksista
11. "Behavior would become better over time"	Toivo käyttäytymisen muuttumisesta
12. "Fear off losses"	Pelko menetyksistä
12. "Fear off perpetrator"	Pelko väkivallantekijää kohtaan
12. "Fear of retaliation from perpetrators"	Pelko väkivallantekijän kostosta
12. "Self-doubt and low self-esteem"	Epävarmuus ja huono itsetunto
12. "Feelings of entrapment and disempowerment"	Tunne epäonnistumisesta
13. "The young women also held a shared personal belief that they had the power to change their partners"	Usko kyetä muuttamaan kumppania
13. "Identified the abuse as temporary- "Maybe it's just a phase""	Väkivallan pitäminen vaiheena
13. "Every participant expressed that she thought she could change her partner's violent behaviors and it was her duty"	Usko väkivaltaisen kumppanin muuttamisesta
13. "Crying"	Itkeminen
13. "I deserved it"	Tilanteen pitäminen ansaittuna
13. "I wasn't being as loving a girlfriend that I should have been or I was doing things wrong"	Itsesyytely ja tunne asioiden väärin tekemisestä
13. "Bruises and stuff are only temporary"	Tilanteen pitäminen väliaikaisena
13. "They viewed their efforts to change their partners as aspects of their personal strength and sacrifice"	Usko miehen käytöksen muuttamisesta
13. "I blame myself, too, because I thought I provoked him and that's why he pulled the guns"	Itsesyytely miehen provosoimisesta
13. "He would always pledge, promise and so on that he is changing"	Lupaukset ja vakuuttelu muuttamisesta

13. "They believed fate played a part in their relationship"	Uskomukset kohtalon vaikuttamisesta parisuhteeseen	
13. "Participants initially perceived abuse as normal – He said it was because he loved me and I believed him"	Väkivalta koetaan normaalina ja rakkaudenosoituksena	
13. "Every participant believed in romance and soulmates despite negative experience"	Usko romantiikkaan ja sielunkumppanuuteen	
2. "I can't stay away from my kids"	Lpaista erossa oleminen mahdotonta	Alistuminen väkivaltaan
2. "I gave up, and I would not leave my husband"	Annettu periksi	
2. "I myself passed so many nights in my compound under banana and went back to home in the morning for the sake of my children"	Palattu takaisin lasteni takia	
2. "She accepts that she was just unfortunate to marry an abusive partner"	Väkivaltainen avioliitto vain epäonnea	
3. "Many women reported that they felt they were not able to do anything"	Tunne kykenemättömyydestä toimimaan	
3. "Best thing to do was to not fight back"	Paras asia minkä saattoi tehdä, oli olla taistelematta vastaan	
3. "Survivors initially tried to appease and please their husbands to avoid abuse"	Aviomiehen rauhoittelu ja miellyttäminen	
3. "I told myself that I was staying for the green card"	Oleskeluluvan takia jääminen	
3. "Men have penises, and in Africa, that makes them Gods... They think they have the power to control us and it is better not to fight them... I was taught this and I accepted this for a long time."	Usko miehillä olevan valta naisiin ja sen hyväksyminen	
3. "Submissive behavior was a coping strategy that allowed women to escape from further violence and abuse"	Alistuva käytös selviytymiskeinona	
3. "I need him only for now, but when the children are older, and I can work, I will not need his money; I will not need him."	Taloudellinen riippuvuus miehestä lasten ollessa pieniä	
4. "Women should be submissive, honest, have a good character, and be patient."	Naisten tulisi olla alistuvia, rehellisiä, hyvä luonteisia ja kärsivällisiä	
5. "I just started speaking to him very little"	Kommunikoinnin välttely	
5. "I just try to stay away from him basically"	Yritys pysyä kaukana kumppanista	
5. "Pacifying the abuser"	Väkivallakon rauhoittaminen	
6. "As much as you can, try to look beyond that, and continue with life"	Yritys olla välittämättä väkivallasta	
6. "Distracting the mind from dwelling on the abuse by encouraging participation in different activities"	Yritykset olla ajattelematta väkivaltaa	
6. "Avoid certain situations and conditions was perceived as strategies to help woman reduce exposure to abuse"	Tiettyjen tilanteiden välttäminen vähensi vaaraa joutua väkivallan uhriksi	
6. "Finding different ways to avoid getting into situations that could "provoke" violence"	Väkivaltaa provosoivien tilanteiden välttäminen	
6. "Being patient and resilient "as much as you can" was suggested mostly by the midlife and older participants"	On oltava kärsivällinen ja joustava	
7. "Several survivors spoke about accepting the reality of their situation"	Tilanteen hyväksyminen	
7. "I have almost not accepted it, but come to realize it's a part of the relationship right now"	Väkivallan hyväksyminen osaksi parisuhdetta	
7. "Self-isolation from family and friends was another strategy discussed by participants as a frequently used tactic to placate an abusive partner"	Eristäytyminen perheestä ja ystäväistä lepyttelykeinona	
7. "These tactics (placating strategies) involved active attempts to "make situation better"	(rauhottamis) taktiikat sisälsivät aktiiviset yritykset parantaa tilannetta	
7. "Placating Strategies emerged as a signi-	Rauhoittamistekniikoilla merkittävä	

ficant form of coping”	vaikutus selviämiseen
7. "Being submissive; paying attention only to the partner; and generally just doing what the partner requested”	Kumppanin huomioiminen ja hänen sääntöjensä noudattaminen
7. "De-escalating an abusive or potentially abusive situation”	Väkivaltaisen tilanteen lieventäminen
7. "Many survivors coped by "walking on eggshells" and trying to keep their partner happy”	Varuillaan olo ja yritys pitää kumppani onnellisena
7. "For instance, survivors discussed having sex with their partner as a de-escalation tactic”	Seksin harrastaminen lieventämistaktiikkana
7. "Other de-escalation strategies included trying to distract the partner, giving the partner space, and staying calm and quiet”	Lieventämiskeinoja: puolison hämääminen, tilan antaminen, hiljaa ja rauhallisena pysyminen
7. "Several survivors discussed trying to manipulate their partner into stopping the abuse by using tactics that typically resulted in an empathic response”	Kumppanin manipulointi lopettamaan väkivalta
7. "Avoid arguments”	Riitojen välttely
7. "Survivors identified jealousy as a powerful trigger, and survivors reported trying to avoid incidents that might arouse jealousy”	Mustasukkaisuutta herättävien tilanteiden välttely
7. "Tryign to avoid the abusive partner’s triggers”	Triggerpisteiden välttely
8. "Sometime it was the most appropriate to change their thinking in order to cope with what was happening to them”	Ajatustavan muuttaminen selviytymiskeinona
9. "Avoiding contact with the violent husband was another common strategy adopted by women to cope with both physical and psychological SV”	Väkivaltaisen aviomiehen välttely selviytymiskeinona
9. "Avoiding contact with the violent husband”	Kontaktin välttely aviomieheen
9. "I avoid talking to him”	Puhumisen välttely aviomiehen kanssa
9. "Ever since my marriage, I have learnt that it is better to avoid him”	Parempi vältellä puolisoa
9. "I usually communicate with my husband through my children or other family members”	Kommunikointi aviomiehen kanssa lasten tai muun perheen välityksellä
9. "He always finds fault in my personality and work. So I avoid talking to him unnecessarily”	Puhumisen välttely kumppanin kanssa
10. Thought that others are worse-off than I”	Kuvittelin muilla menevän huonommin
11. "Need for flexibility and being subordinate to the husband”	Tarve olla joustava ja alistuva miehelle
11. "I had was silence and tolerance”	Yritys olla suvaitsevainen ja hiljainen
12. "We have an idea that whatever the situation we have to submit to our husband”	Alistuminen miehen tahtoon
12. "I had to submit to my husband, that I had to somehow make this marriage work”	Alistuminen aviomiehen tahtoon
12. "Women must submit their will to that of their husbands”	Naisten tulee hyväksyä miesten tahto
12. "The man is the head of the house and you know you’ve got to pretty much do what the head of the house decides”	Mies on kodin pää ja puolison kuuluu tehdä mitä hän päättää
12. "Men being the head of the household, which kept them from moving out of their abusive marriages”	Miehet estävät naisia lähtemästä väkivaltaisesta avioliitosta
12. "I didn’t want people to know”	Tarve piilottaa väkivalta muilta
12. "Pressure not to talk about or address IPV”	Painostus olla puhumatta parisuhdeväkivallasta
13. "Sometimes they withdrew from their partners, by leaving the partner alone, leaving the residence, sitting quietly and not	Kumppanin välttely

engaging in arguments”		
13. "They coped with the possibility of violence through efforts to decrease the probability their partners would be angry"	Kumppania vihasuttavien tilanteiden välttely	
13. "At times they provoked their partners in order to ease the tension, lessen the emotional abuse and gain some control"	Kumppanin provosointi kontrollin saavuttamiseksi	
13. "Participants communicated about the violence in order to improve the relationship and try to make their partners less violent"	Yritykset parantaa parisuhdetta	
13. "They wanted to please their partners"	Halu miellyttää kumppania	
13. "They followed the "rules" their partners set"	Kumppanin sääntöjen noudattaminen	
13. "Their partners threatened them"	Kumppani uhkailee	
13. "Temporary escape included physically leaving the house, attempting suicide and numbing out emotionally"	Väliaikaisina pakokeinoina talosta lähteminen, itsemurhan yrittäminen ja henkinen turtuminen	
3. "Some avoided thinking about their abusive experiences"	Väkivaltaisten kokemusten ajattelemisen välttely	Väkivallan kieltäminen
3. "I tried not to think of it"	Yritys olla ajattelematta väkivaltaa	
7. "Commonly used cognitive strategy discussed by participants was denial"	Tilanteen kieltäminen selviytymiskeinona	
8. "Example, they used strategies such as denying their relationship difficulties"	Asian kieltäminen selviytymiskeinona	
8. "It was common to minimize his abuse"	Väkivallan vähättely yleistä	
8. "I mean, even when he was doing these things, I still thought you know, not a great big deal"	Tilanteen vähättely	
9. "The placating strategies included denial or downplaying the violent behavior; considering violence an isolated or "emotional occurrence", taking violence lightly or denying it altogether, remaining silent, and showing docility"	Tilanteen kieltäminen ja vähättely selviytymiskeinona	
10. "Tried to tell myself that I was not a "battered woman"	Vakuuttelu itsellä, että ei ole väkivallan uhri	
10. "Tried to tell myself that things weren't so bad"	Vakuuttelu itselle, että asiat eivät ole huonosti	
11. "Overlooking husband's behavior"	Käytökse katominen läpi sormien	
11. "Need to hide husband's violence from others and not to seek help from others"	Väkivallan piilottelu	
12. "You will wear this facade and you'll say and go on as if everything is ok"	Näyttely, että kaikki on hyvin	
12. "Denial of abuse or minimizing the seriousness of abuse"	Väkivallan kieltäminen ja sen vähättely	
13. "They minimized the seriousness of the abuse"	Väkivallan vakavuuden vähättyä	
13. "They wanted to avoid negative thoughts and emotions about the relationship"	Halu vältellä negatiivisia ajatuksia ja tunteita suhteesta	
2. "They (children) are my life, and I would do anything for them. this is the reason why I stay on tolerating violence by my husband"	Lapset syy jäädä väkivaltaiseen parisuhteeseen	Lapset ja perhe voimavarana
3. "Special bond between themselves and their children, which helped them cope"	Eriytynyt side äitien ja lasten välillä auttoi heitä selviämään	
3. "Women reported that the verbal and emotional support from the family helped them feel less isolated and able to cope"	Perheen tuki auttoi selviämässä	
8. "Their children having indirectly helped them to cope with difficulties during their relationship"	Lapset auttoivat selviämässä	
8. "During their relationship, children were cited as the reason the women felt able to carry on"	Lasten avulla naiset jatkoivat jatkua	
9. "Women sought emotional as well as material support from in-laws or parental family and/or friends and other relatives"	Naiset saivat tukea perheeltä tai ystäviltä	

10. "Talked to my family, friends, children or others to get support"	Perheelle ja ystäville puhuminen tuen saamiseksi	Ajatuksia muualle vievät tekijät ja toiminnot
13. "Talking to my family once a week helped"	Perheelle puhumisesta apua	
3. "Focusing on the future allowed them to endure the current abusive behaviors"	Tulevaisuuteen keskittyminen selviytymiskeinona	
3. "Other women in this current study reported the use of work and school as additional distractions"	Työ ja koulu viemässä ajatuksia muualle	
3. "Work was a distraction for many women who were able to find employment"	Työ ajatuksia harhauttava tekijä	
3. "I am busy all day...There´s no time to think"	Kiireisenä pysyminen harhauttava tekijä	
3. "I tell myself that I will be strong, that I am not going to let him break me"	Usko itseän	
5. "Participants also mentioned activities that kept them occupied and were distractions from the abuse, including fishing, cleaning their homes, cooking, reading, watching movies, exercising, smoking and chatting on the Internet"	Useita keinoja harhauttamassa ajatuksia väkivallasta	
7. "Trying to rationalize or reframe the situation"	Tilanteen järjestyminen ja uudelleen muotoilu	
7. "Using a distraction to divert thoughts from focusing in the abuse"	Ajatusten vieminen väkivallasta pois	
7. "The most common distraction coping strategy reported was substance use"	Päihteden käyttö selviytymiskeinona	
7. "Another strategy survivors used to escape thinking about their relationship was spending time with others"	Ajan viettäminen muiden kanssa keino välttää miettimästä parisuhdetta	
7. "Many survivors also reported using exercise as a distraction strategy"	Liikunnalla ajatuksia harhauttava vaikutus	
7. "Other less common distraction strategies included meditating, reading, engaging in artistic expression, using computer, cooking, watching television, listening music, eating comfort food, "partying" and focusing on pets"	Ajatuksia muualle vieviä keinoja: meditointi, lukeminen, taiteiden harjoittaminen, tietokoneella oleminen, kokkaaminen, television katsominen, musiikin kuuntelu, lohturuoan syöminen ja keskittyminen lemmikkeihin	
7. "Trying to stay busy and avoid the abusive partner"	Kiireisenä pysyminen ja väkivaltaisen kumppanin välttely	
7. "Focusing on positive aspects of the relationship"	Keskittyminen parisuhteen positiivisiin puoliin	
7. "Several survivors reported coping with abuse through visualization, such as imagining themselves fighting back, yelling back, or leaving the relationship"	Takaisin tappelu, huutaminen tai parisuhteesta lähteminen selviytymiskeinona	
8. "A few women reported using alcohol, illegal drugs or over-eating to distract themselves from painful feelings during relationship"	Päihteden käyttö tai lohtusyminen ajatuksia poisvievänä toimintona	
8. "I think I had no time at all to give attention to that because I am very busy in my work"	Kiire töissä vie ajatuksen pois väkivallasta	
8. "Choosing to focus on the positives of a difficult situation when they felt they could not change what was happening"	Keskittyminen positiiviseen vaikeina hetkinä	
8. "Choose to think about the better times in her relationship"	Parisuhteen parempien aikojen miettiminen	
8. "Most of the woman commented on how thinking that they had to cope had helped them"	Ajattelu selviämisestä auttoi selviämään	
10. "Imagined myself in a better time or place"	Itsensä kuvittelu parempaan aikaan ja paikkaan	
10. "Imagined myself fighting back"	Kuvittelu takaisin taistelemisesta	
10. "Distracted myself from thinking about the violence and abuse"	Ajatusten kiinnittäminen muuhun kuin väkivaltaan	
10. "Made or tried to make new friends"	Yritys saada uusia ystäviä	

10. "Used food to comfort myself"	Lohturuoan syöminen	
10. "Exercised more to relieve the stress and tension"	Kuntoilu stressin lievittäjänä	
10. "Used alcohol or street drugs to relax or calm myself"	Päihteiden käyttö rentoutumiskeinona	
10. "Became sexually involved with someone else to feel comforted or protected"	Suhteen aloittaminen turvallisuuden tunteen saavuttamiseksi	
13. "Cutting"	Viiltely	
13. "Creativity"	Olemalla luova	
13. "Disordered eating"	Ahmiminen	
13. "Being alone"	Yksin oleminen	
13. "Cheating on their partners"	Kumppanin huijaaminen/pettäminen	
13. "Exercise"	Liikunta	
13. "They explained how self-soothing methods, such as substance use"	Itsensä rauhoittelu menetelmät, kuten päihteiden käyttö	
13. "I have always found solace in nature"	Lohdun löytäminen luonnosta	
13. "Participants used self-soothing and enjoying positive experiences to reduce stress"	Stressin vähentäminen itseä rauhoittavilla ja positiivisilla kokemuksilla	
13. "Another quality of reducing stress was enjoying the positive aspects of the relationship"	Suhteen hyvien puolien miettiminen tapa vähentää stressiä	
1. "The last coping strategy was running away from home"	Kotoa pakeneminen selviytymiskeinona	Oman turvallisuuden suunnittelu
5. "Safety planning"	Turvallisuuden suunnittelu	
7. "Safety-planning strategies discussed by survivors in the context of an ongoing abusive relationship included (a) hiding car keys or keeping car keys readily accessible, (b) buying a cell phone and keeping it close at hand, (c) hiding weapons or keeping weapons nearby, (d) staying alert for signs of abuse escalation, (e) leaving the house or staying in a locked room in anticipation of possible incident, (g) going to "safe" rooms during an abusive incident or argument, (h) thinking about possible escape routes, (i) avoiding settings associated with abuse, and (j) making sure others have the partner's contact information and are informed about the survivors whereabouts"	Turvallisuutta suunnittelevaan strategiaan kuului mm. auton avainten piilottaminen tai pitäminen lähellä, aseiden kätkeminen, pakoreittien suunnitteleminen	
10. "Tried to figure out how to leave the relationship"	Yritykset keksiä miten lähteä suhteesta	
1. "Three- tenths of the abuse survivors fought back against their partners"	Osa väkivaltaa kokeneista tappeli vastaan	Vastaan taisteleminen
2. "I tried to beat him to defend myself"	Itsensä puolustaminen lyömällä	
5. "Resisting violence"	Väkivallan vastustaminen	
7. "Most survivors and providers also mentioned the use of coping strategies aimed at resisting the abuse or defying the abusive partner. Several survivors reported fighting back either verbally or physically"	Selviytymiskeinona takaisin tappelun, joko verbaalisesti tai fyysisesti	
7. "Some survivors also reported using or threatening to use an object or weapon against their partner"	Uhkailu tai aseiden käyttö puolisoaan vastaan	
2. "Females should tolerate and hide the challenges they face from their partners"	Naisten tulisi sietää ja kätkeä haasteet, joita kohtaavat puolisoiltaan	Käsitykset naisen roolista
2. "Their culture dictates women not to go back to their parents or elsewhere once they got married for they are expected to keep the family net intact, especially for the welfare of their children"	Kulttuuri estää naisia palaamasta vanhempiensa luo tai muualle sen jälkeen, kun he ovat menneet naimisiin, koska naisten oletetaan pitävän perhe ehjänä ja ajattelevan lasten hyvinvointia	
2. "The tradition itself expects to be a tolerant wife"	Perinteet velvoittavat olemaan tottelevainen vaimo	
4. "It was unacceptable for a woman to leave"	Aviomiehen jättäminen anteeksian-	

her husband's home once she is married"	tamatonta	
4. "It is inappropriate for a woman to move from one relationship to another"	Naisten on sopimatonta hypätä suhteesta toiseen	
6. "Being patient and resilient " as much as you can" was suggested mostly by the midlife and older participants"	Naisen tulee olla kärsivällinen ja joustava	
6. "No matter how much the man hits and yells, she needs to be a bit patient and look after everything"	Väkivallasta huolimatta naisen tulee olla kärsivällinen ja huolehtia kaikesta	
7. "You are just supposed to serve the male...and if he hits you, it's because you are doing something wrong"	Naisen kuuluu palvella miestänsä, jos hän lyöse tarkoittaa, että nainen on tehnyt jotain väärin	
11. "Good woman must be reserved and should not express this problem anywhere"	Hyvien naisten tulee palvella ja heidän ei tule ilmaista ongelmiaan	
11. "A true woman stays and lives the one who divorces is not a woman"	Tosinainen on ja pysyy	
1. "Believed that domestic violence is normal"	Parisuhdeväkivallan pitäminen normaalina	Kulttuurilliset käsitteet avioliitosta ja parisuhteesta
2. "Tolerance is major mechanism of reducing violence between couples"	Suvaitsevuus avaintekijä parisuhteen väkivallan vähentämiseksi	
3. "In my country, it is okay for men to discipline their wives"	Eräissä kulttuureissa vaimon kurittaminen sallittua	
3. "Oh yes, my husband hits me too; that's normal."	Miehen väkivaltaisuuden pitäminen normaalina	
3. "I told myself this was not abuse, this was "normal discipline""	Ajatus väkivallan olevan normaalia kurittamista	
4. "In my family, you cannot leave your husband's house"	Nainen ei voi jättää miestänsä	
4. "Some girls believe if a man "disvirgins" them he should be the one to marry them so even if the man should beat them, they will not leave the relationship"	Uskomus, että naisen tulee mennä naimisiin miehen kanssa jolle menettää neitsyytensä – väkivallasta huolimatta	
4. "Younger women said that if a man "disvirgins" a girl, she will not want to leave the relationship in spite of experiencing IPV"	Jos mies vei tytön neitsyyden, tytöt eivät halunneet lähteä suhteesta väkivallasta huolimatta	
6. "Participants mostly perceived marriage as a lifelong commitment and responsibility"	Avioliitto on elämänmittainen sitoumus ja velvollisuus	
6. "(Marriage is) like a Kavadi and you have to carry it until your death"	Avioliitto on kuin Kavadi, tulee kestää kuolemaan asti.	
6. "Perceiving abuse as part of everyday life was suggested by midlife participants as a way of coping with it"	Väkivallan hahmottaminen kuuluvaksi jokapäiväiseen elämään	
11. "Violence is normal issue in married life"	Väkivalta on normaalia avioliitossa	
11. "Even did not feel the need for help-seeking"	Ei tunneta tarvetta avun hakemiseen	
11. "The vast majority of participants believed that divorce was associated with the loss of children and considered it as a threat to the peace and welfare of the children that could deteriorate the future of their children"	Avioero uhka rauhalle ja lasten hyvinvoinnille	
11. "Individual's perception of violence, played an important role in the help seeking behavior of the participants"	Käsitys väkivallasta vaikuttaa avun hakemiseen	
11. "Attitudes and beliefs were rooted in cultural norms of the community"	Asenteet ja uskomukset juurtuneet kulttuureihin	
11. "Considering violence as a normal issue in married life"	Väkivaltaa avioliitossa pidetään tavallisena ongelmana	
12. "Often felt compelled to maintain an image of an ideal marriage of family"	Pakko säilyttää kuvaa ihanteellisesta avioliitosta	
12. "Failure to recognize events as IPV"	Ei tunnista tilanteita väkivallaksi	
12. "The beliefs about marriage and divorce affect women's definition of violence and implicitly support a normalization of violence in their relationship"	Uskomukset avioliitosta ja avioerosta vaikuttavat väkivallan määrittelyyn ja tukevat ajatusta, että väkivalta on normaalia parisuhteessa	
12. "Failure to recognize...that IPV was wrong"	Ei tiedosteta, että parisuhdeväkivalta on väärin	

12. "When their abusive marriages did not include adultery, women automatically excluded divorce as a possibility"	Jos väkivaltaiseen liittoon ei kuulu aviorikosta, eivät naiset harkitse avioeroa	Yhteisön vaikutus ja käsitykset
1. "Being convinced by their family to return"	Perhe vakuuttaa palaamaan	
2. "I can't ...make them (children) suffer without a father figure"	Ei haluta lasten kärsivän isättömyydestä	
2. "Family issue should be discussed and solved within the family"	perheen asiat tulisi ratkaista perheen sisällä	
2."They may be stigmatized and ashamed by the community"	Yhteisön leimaamaksi ja häväistyksi joutuminen	
2."The traditional norms of the society discourage females not to discuss their problems with others"	Perinteiset yhteiskunnalliset normit eivät salli naisten puhua ongelmistaan muille	
2. "My mother said me " what do the community says about us when you come back to us from your husband. So you have to go to him""	Vanhempien pelko yhteisön reaktiota, jos nainen jättää miehensä	
2. "Local/village elders, relatives, or close friends...these people often advise the couple to tolerate each other"	Kylän vanhimmat, sukulaiset tai läheiset ystävät neuvovat pareja sietämään toisiaan	
3. "Women endured for the future good of their children"	Naiset sietivät lasten hyvän tulevaisuuden vuoksi	
4. "They also highlighted that leaving an abusive marriage does not guarantee that the next relationship will be better"	Väkivaltaisesta suhteesta lähteminen ei takaa seuraavan suhteen olevan parempi	
4. "We don't leave because of the children, we would rather endure"	Lasten takia ei lähdetä	
4. "Women believed that their children would suffer if they left the relationship"	Naiset uskoivat lasten kärsivän, jos he lähtisivät suhteesta	
4. "Women should forbear because of their children"	Naisten tulisi kestää lastensa takia	
4. "Why women stayed with their abusive partners and endure the suffering was because of their children"	Lapset olivat syy, miksi naiset sietivät väkivaltaista suhdetta	
4. "In Yoruba land we believe our children are our husbands. It is usually because of them we don't leave"	Yorubassa lasten uskotaan kuuluvat miehille. Sen takia naiset eivät yleensä lähde	
5. "The need for a father figure as a reason for staying"	Lapsi tarvitsee isän	
5. "I have kids to take care of, so you just have to get up and cope with it"	Lasten takia tulee kestää	
6. "If you have kids, you think in the long run what the kids have to go through, the society – what they have to say...so that is why they tend to stay"	Naiset jäävät, koska miettivät mitä lapset joutuisivat muuten käymään läpi yhteiskunnassa	
6. "Our life is gone. Hereafter the children's life is our future. So try to be together."	Lasten takia yritetään pysyä yhdessä	
7. "Further, several survivors mentioned they would have left the relationship sooner if they did not have children"	Parisuhteesta oltaisiin lähdetty aikaisemmin, jos lapsia ei olisi ollut	
8. "Womens's narratives appeared to help them forget about or deny their relationship difficulties"	Sukulaiset auttoivat unohtamaan tai kieltämään parisuhteen vaikeudet	
8. "I just had to get on with it, I've got, I had two kids then like a baby and a toddler"	Lasten takia kestettävä	
9. "If I get help the police or courts against my husband, I will be divorced next morning. Then where will I go? Back to my parents' home? No: My parents will never accept this. Society will not accept this. Such a scenario will be far more tragic and traumatic for me than violence from my husband"	Vähemmän traumaattista on jäädä väkivaltaiseen suhteeseen kuin erota	
11. "Considering divorce as a despicable"	Avioeroa pidetään halveksittavana	
11. "I have to tolerate for my honor"	Kunnian vuoksi kestettävä	
11. "The other consequences of divorce were the loss of everything that they had"	Avioeron seurauksia olisi kaiken saavutetun menettäminen ja uuden	

achieved over the years of tribulation, the start of a new life with poverty and hardship, being faced with difficulties to survive and loss of dignity and social respect"	elämän aloittaminen köyhyydessä, vaikeudet selvitä ja sosiaalisen arvostuksen ja kunnioituksen menettäminen		
11. "Husband would not be respected anymore and would be humiliated by the relatives"	Miehen kasvojen ja kunnian menettäminen sukulaisten silmissä, jos nainen lähtee		
11. "The participants expressed the attitudes that prevented them from disclosing the violence and seeking help such as need to protect marriage"	Avioliittoa suojellaan olemalla paljastamatta väkivaltaa tai hakemalla apua		
11. "Must not say something that damages the family"	Ei saa sanoa asioita, jotka vahingoittaisivat perhettä		
12. "If you are having a bad marriage, you are too embarrassed to talk about it"	Huonosta avioliitosta on noloa puhua		
12. "Kind of stigma"	Eräänlainen leima		
12. "One study underscored the common feeling that despite the abuse many women find it easier to remain in the abusive situation rather than face the many obstacles to seeking help"	Väkivallasta huolimatta monien naisten on helpompi jäädä väkivaltaiseen suhteeseen, kuin kohdata monia vaikeuksia apua hakiessa		
3. "The majority of women felt their faith in God helped them cope"	Usko Jumalaan auttaa selviämään	Uskonto voimavarana	
3. "The belief in God's Will and divine retribution allowed women to cope with the abuse"	Usko Jumalaan ja hänen kostoonsa auttoi naisia selviämään väkivallasta		
3. "There were some who took comfort in their personal relationship with God"	Suhteesta Jummaan saadaan lohtua		
3. "I told my pastor; I asked him for help, for him to talk to my husband. When my husband refused to go on church, ot talk to the pastor, he (the pastor) prayed for me and my situation."	Pastorin kanssa puhuminen		
6. "Faith or religious beliefs as a way of coping with the distress of being in an abusive relationship"	Uskonto yksi selvitysmiskeino		
6. "I go to the Church when there are not many people there. I cry and pray"	Kirkossa käyminen ja rukoilu		
7. "Religious coping strategies discussed included prayer, attending religious services, joining religious groups and reading devotional books"	Uskontoon liittyvät selviytymisstrategiat: rukoilu, osallistuminen jumalanpalveluksiin, liittyminen uskonnollisiin ryhmiin ja hengellisten kirjojen lukeminen		
9. "Using religion as a coping strategy is common across cultures"	Uskonnon käyttäminen selviytymiskeinona yleistä useissa kulttuureissa		
9. "Hope that through prayers their husbands would change their behavior"	Toivo että rukousten avulla mies muuttaisi käyttäytymistään		
9. "Women reported special religious activities as a part of their religious coping strategy"	Uskonnolliset toiminnot selviytymiskeinoina		
9. "When I see him in a bad mood and anticipate aggressive behavior, I go for prayer. He cannot touch me while I am praying"	Usko, että mies ei voi koskea naisen rukoilun aikana		
9. "Almost all of the women invoked some kind of religion activity as a violence coping strategy"	Turvautuminen jonkinlaiseen uskonnolliseen toimintaan selvitäkseen väkivaltaisessa parisuhteessa		
10. "Prayed for guidance and strenght or meditated"	Voimien ja ohjauksen rukoilu		
1."Commitment to the sanctity of marriage"	Sitoutuminen pyhään avioliittoon		Uskonnolliset vakaumukset
2. "The woman has made a commitment to their marriage until death. Therefore, she will not go away"	Nainen on sitoutunut avioliittoon kuolemaansa saakka, siksi hän ei lähde		
12. "If marriage is forever and divorce for any reason other than adultery is a sin"	Avioliitto on ikuista ja ero muusta syystä kuin aviorikoksesta on syntiä		
12. "A belief about marriage and/or divorce that discouraged them from moving towards	Usko avioliittoon estää lähtemästä suhteesta		

safety in their relationships”		
12. "That marriage is for life and that divorce for any reason other than adultery is a sin"	Avioero muusta syystä kuin aviirikoksesta on syntiä	
12. "The sanctity of marriage outweighs the abusive circumstances"	Avioliiton pyhyys menee väkivaltaisten olosuhteiden yläpuolelle	
12. "God hates divorce"	Jumala vihaa avioeroa	
12. "Bible teaching as allowing for divorce, but only in the case of adultery"	Raamattu sallii avioeron, kun kyseessä on ollut aviorikos	
12. "Get a divorce would be a sin"	Avioero on synti	
12. "Christians do not abuse others and christian marriages are essentially happy"	Kristityt eivät hyväksy muiden pahoinpitelyä ja liitot ovat onnellisia	
12. "Some women believed that if a person subscribed to a religious code of conduct, then abuse would not be possible"	Uskomus jos elää uskonnollisten periaatteiden mukaa pahoinpitely ei olisi mahdollista	
12. "Otherwise "good Christians" they were reluctant to see their husbands behaviors as possibly abusive"	Vastahakoisuus nähdä aviomiehen käytös väkivaltana	
12. "Christian friends saying you're never supposed to say no to your husband"	Kristittyjen mielestä miehelle ei tulisi koskaan sanoa ei	
12. "Clergy, church members, their husbands and family members reinforced these beliefs"	Papit, seurakunta, puoliso ja perhe vahvistavat uskoa (avioliitosta)	
12. "Women received messages from others in their faith communities that reinforced their stereotypes that good Christian men do not abuse and that Christian marriages are happy"	Naiset vastaanottivat seurakunnaltaan sanomaa, että hyvät kristityt miehet eivät ole väkivaltaisia ja kristittyjen avioliitot ovat onnellisia	
12. "Participants faith community reinforced the belief that marriage is for life"	Seurakunta vahvistaa uskoa, että avioliitto on elinikäinen	
12. "Church members, their husbands, and family members reinforced these beliefs. These external social reinforcements can intensify the women's own internal cognitive resistance to change"	Seurakunta ja perhe saattavat lisätä naisen muutoksen vastaisuutta	
3. "Spiritual to me means that I had the attitude that all of the horrible things I experienced were for a reason"	Uskomus, että kaikella pahalla kohtulla on merkitys	
13. "Spiritual beliefs helped them remain in their IPV relationship and led to temporary acceptance-not approval-of IPV"	Uskonnollisuuden takia pysytään väkivaltaisessa suhteessa	
13. "They also held a shared personal belief that pain had a purpose"	Usko että kivulla on tarkoitus	
13. "They also believed there was a purpose for pain due to its spiritual context"	Uskoivat että kivulla on tarkoitus	
3. "For some respondents, it was very helpful to tell others what was happening"	Avun saaminen muille kertomisesta	Yhteiskunnalliset tahot voimavarana
3. "Going to support group was good"	Tukiryhmiin meneminen auttoi jakamaan	
3. "Talking to my counselor also helped"	Tukihenkilölle puhuminen auttoi	
3. "Even when women were not ready to make any decisions about leaving their relationship, they voiced the ability to cope and "go on" when they knew help was available"	Vaikka naiset eivät olleet valmiita lähtemään suhteesta, he saivat voimia selvittää, kun tiesivät, että apua oli saatavilla	
5. "Accessing formal and informal supports to attain safety for the fetus"	Virallisen ja ei-virallisen tuen vastaanottaminen sikiön turvallisuuden takaamiseksi	
6. "All age groups identified seeking professional help as a coping strategy"	Kaikki ikäryhmät nimesivät ammattilaisavun etsimisen selvytymiskeinoksi	
8. "During the relationship, the police had often helped by providing temporary safety from a violent partner"	Väkivaltaista kumppania pääsi usein pakoon poliisin turvaan	
4. "Most women stay in abusive relationships because efficient social services that could support victims of IPV or legal services that address issues related to IPV were not available"	Monet naiset jäivät väkivaltaisiin suhteisiin koska apua ei ollut saatavilla	Epäusko yhteiskunnallisia tahoja kohtaa sekä resurssien puute

4. "Sometimes the women might have been warned not to go into the relationship, se when she starts having problems, there is nobody to turn to"	Ei ketään jolle kertoa ongelmista	
8. "Some of the women spoke of a lack of money and finding themselves isolated."	Este avun etsimiselle rahan puute ja tunne eristyneisyydestä	
8. "Women experienced an unsympathetic and unhelpful approach from social workers"	Sosiaalityöntekijöiden epäsympaattinen ja epäauttava käytös	
11. "Accessibility barrier or non-supportive behaviors of the personnel working at these institutions"	Avunhakemisen välttely, koska sosiaalityöntekijöiden asenne tukematon	
11. "Lack of social resources"	Sosiaalisten resurssien puute	
11. "Lack of any kind of person and social resources for supporting abused women was one of the main barriers to seeking help"	Yksi este avun etsimiselle sosiaalisten resurssien ja muun avun puute	
11. "Help-seeking behaviors of others were useless it prevented the participants from seeking help, frustrated them, and ruined their trust in judiciary institution"	Luotto oikeuslaitokseen pilalla	
11. "Unsupportive, discriminatory and insulting behaviors of staffs of the judicial system"	Oikeusjärjestelmän taholta tukemattomuutta, syrjintää ja loukkaavaa käytöstä	
12. "Fear of reporting police"	Pelkoa poliisille ilmoittamisesta	
12. "Belief that health/social service providers would not be able to provide an appropriate level of individual assistance"	Usko että sosiaali- tai terveyspalvelut pystyisi tarjoamaan asianmukaisista ja yksilöllistä tukea	
13. "They lost faith in their support system"	Uskon menettäminen tukijärjestelmään	